

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 14. juuni 2022
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2021/0376 (COD)

9768/1/22
REV 1

LIMITE

EF 155
ECOFIN 557
CODEC 842

MÄRKUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat
Saaja: Alaliste esindajate komitee / nõukogu

Teema: Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, deponooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

---

Delegatsioonidele edastatakse eesistujariigi lõplik kompromisstekst üldise lähenemisviisi kokkuleppimiseks.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegeerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, deponitooriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

---

¹ ELT C , , lk .

(1) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL² artikliga 69 vaatas komisjon läbi selle direktiivi kohaldamise ja kohaldamisala ning jõudis järeldusele, et alternatiivsete investeerimisfondide (edaspidi „AIF“) liidu turu lõimimise, investorite kaitse kõrge taseme tagamise ja finantsstabiilsuse kaitsmise eesmärk on enamjaolt täidetud. Siiski tegi komisjon läbivaatamise käigus ka järelduse, et laene väljastavaid AIFe valitsevatele alternatiivsete investeerimisfondide valitsejatele (edaspidi „AIFide valitsejad“) kehtestatud eeskirju on vaja ühtlustada, et täpsustada standardeid, mida kohaldatakse nende AIFide valitsejate suhtes, kes delegeerivad oma ülesandeid kolmandatele isikutele, eesmärgiga tagada varahaldurite võrdne kohtlemine, parandada piiriülest juurdepääsu deponitööstustele, optimeerida järelevalveandmete kogumist ja hõlbustada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamist kogu liidus. Seepärast on vaja teha muudatusi, et kõrvaldada need õiguslüngad ja parandada direktiivi 2011/61/EL toimimist.

(2) Usaldusväärsed delegeerimiseeskirjad, varahaldurite võrdne kohtlemine, järelevalvelise aruandluse ühtsus ja likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise ühtlustatud lähenemisviis on vajalikud ka vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (edaspidi „eurofondid“) valitsemiseks. Seepärast on asjakohane muuta delegeerimise, varade hoidmise, järelevalvelise aruandluse ja likviidsusriski juhtimise õigusnorme ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/65/EÜ,³ milles on sätestatud eeskirjad eurofondidele tegevusloa andmise ja nende tegevuse kohta.

---

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

(3) Selleks et muuta AIFide valitsejate tegevus tõhusamaks, tuleks direktiivi 2011/61/EL artikli 6 lõikes 4 sätestatud lubatud kõrvalteenuste loetelu laiendada, et see hõlmaks ülesandeid, mida haldur täidab kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1011,⁴ (võrdlusaluste haldamine) ning krediidi haldust, mida reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2021/2167⁵. Täielikkuse huvides tuleks samuti selgitada, et võrdlusaluste halduri ülesannete täitmisel või krediidi haldusteenuse osutamisel tuleks AIFide valitsejate suhtes kohaldada eespool nimetatud õigusakte.

(3a) Selleks et suurendada AIFide valitsejate ja eurofondide valitsejate õiguskindlust seoses teenustega, mida nad saavad osutada kolmandatele isikutele, tuleks selgitada, et AIFide valitsejatel ja eurofondide valitsejatel on lubatud teha kolmandate isikute huvides samu tegevusi ja teenuseid, mida nad juba osutavad seoses valitsetavate AIFide ja eurofondidega, tingimusel et see ei tekita kontrollimatut huvide konflikti. See võimalus toetaks ka Euroopa AIFide ja eurofondide valitsejate rahvusvahelist konkurentsivõimet, võimaldades mastaabisäästu ja aidates mitmekesistada tuluallikaid.

(4) Õiguskindluse tagamiseks tuleks täpsustada, et finantsinstrumentidega seotud kõrvalteenuseid osutavate AIFide valitsejate suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/65/EL⁶ sätestatud õigusnorme. Muude varade puhul, mis ei ole finantsinstrumendid, tuleks AIFide valitsejatel nõuda direktiivi 2011/61/EL nõuete täitmist.

---

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1011, mis käsitleb indekseid, mida kasutatakse võrdlusalustena finantsinstrumentide ja -lepingute puhul või investeerimisfondide tootluse mõõtmiseks, ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL ning määrust (EL) nr 596/2014 (ELT L 171, 29.6.2016, lk 1–65).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2021. aasta direktiiv (EL) 2021/2167 krediidi haldajate ja krediidiostjate kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2014/17/EL (ELT L 438, 8.12.2021, lk 1–37).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

(5) Selleks et tagada direktiivi 2011/61/EL artiklites 7 ja 8 AIFide valitsejate vajalike inimressursside kohta sätestatud nõuete ühetaoline kohaldamine, tuleks täpsustada, et AIFide valitsejad peaksid tegevusloa taotlemise ajal esitama pädevatele asutustele teabe inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida AIFi valitseja kasutab oma ülesannete täitmisel ja vajaduse korral delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste järelevalves. AIFi valitseja juures peaks töötama täistööajaga või juhtima AIFi valitseja äritegevust täistööaja mahus vähemalt kaks kõrgema astme juhti, kes on liidu elanikud. Olenemata sellest seadusjärgsest miinimumist võib sõltuvalt AIFi suuruselt ja keerukusest olla vaja rohkem vahendeid.

(6) Direktiivi 2011/61/EL ühtse kohaldamise edendamiseks tuleks täpsustada, et artiklis 20 sätestatud delegeerimiseeskirju kohaldatakse kõigi selle direktiivi I lisas loetletud ülesannete ja direktiivi artikli 6 lõikes 4 osutatud kõrvalteenuste suhtes.

(7) Fonde ei turusta AIFi valitseja otse, vaid seda teevad üks või mitu turustajat kas AIFi valitseja või enda nimel. Võib esineda ka juhtumeid, kus sõltumatu finantsnõustaja turustab fondi ilma AIFi valitseja teadmata. Enamiku fondide turustajate suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/65/EL või direktiivi (EL) 2016/97 kohaseid regulatiivseid nõudeid, millega määratakse kindlaks nende kohustuste maht ja ulatus oma klientide ees. Seepärast tuleks käesolevas direktiivis tunnistada turustamiskordade mitmekesisust ja tunnustada olemasolevaid turustamiskordade kaitsemeetmeid, mille kohaselt turustaja tegutseb enda nimel, kui ta turustab AIFi vastavalt direktiivile 2014/65/EL, või elukindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/97, millisel juhul ei tuleks delegeerimist käsitlevaid käesoleva direktiivi sätteid kohaldada, olenemata AIFi valitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.

(8) Selleks et koostada usaldusväärne ülevaade delegerimisest liidus ja saada teavet tulevaste järelevalvemeetmete kohta, peaksid AIFide valitsejad esitama pädevatele asutustele korrapäraselt teavet delegerimise kokkulepete kohta, mis hõlmavad ühise või kaalutusõigusel põhineva portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesannete delegerimist. Seepärast peaksid AIFide valitsejad esitama teabe delegeritud ülesandeid täitvate üksuste kohta, delegeritud tegevuste loetelu ja kirjelduse, valitsetavate AIFide selliste varade summa ja protsendi, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemisega seotud delegerimise kokkulepet, kirjelduse selle kohta, kuidas AIFi valitseja teostab järelevalvet delegeritud ülesandeid täitvate üksuste üle ning neid jälgib ja kontrollib, samuti teabe edasidelegerimise kokkulepete ning delegerimise ja edasidelegerimise kokkulepete alguskuupäeva ja kehtivuse lõppemise kohta. Selguse huvides tuleks täpsustada, et andmed, mida kogutakse valitsetavate AIFide selliste varade protsendi kohta, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemise ülesannetega seotud delegerimise kokkuleppeid, on mõeldud selleks, et anda parem ülevaade delegerimise toimimisest, ega ole iseenesest tõenduslik näitaja sisu või riskijuhtimise adekvaatsuse või järelevalve- või kontrollikorra tõhususe kindlaksmääramiseks fondivalitseja tasandil. Selline teave tuleks edastada pädevatele asutustele osana järelevalvelisest aruandlusest, mida reguleeritakse direktiivi 2011/61/EL artikliga 24.

(8a) Võttes arvesse, et AIFide valitsejatel on võimalik kasutada finantsvõimendust ja teatavatel tingimustel aidata kaasa süsteemse riski või turuhäirete tekkimisele, tuleks kehtestada erinõuded olulisel määral finantsvõimendust kasutavate AIFide valitsejate suhtes. Selleks et saavutada selliste nõuete ühetaoline kohaldamine, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada, millistel juhtudel on tegemist finantsvõimenduse olulisel määral kasutatamisega.

(9) Ühised eeskirjad tuleks kehtestada ka selleks, et luua laene väljastavate AIFide jaoks tõhus siseturg, tagada liidus investorite kaitse ühtne tase, võimaldada AIFidel oma tegevust arendada, väljastades laene kõigis liidu liikmesriikides, ning hõlbustada ELi äriühingute juurdepääsu rahastamisele, mis on kapitaliturgude liidu peamine eesmärk⁷. Võttes aga arvesse kiiresti kasvavat eralaenu turgu, on vaja käsitleda võimalikke mikro- ja makrotasandi usaldatavusriske, mida laene väljastavad AIFid võivad põhjustada ja levitada laiemasse finantssüsteemi. Ühtlustada tuleks laene väljastavaid fonde valitsevate AIFide valitsejate suhtes kohaldatavaid õigusnorme, et parandada riskijuhtimist kogu finantsturul ja suurendada läbipaistvust investorite jaoks. Selguse huvides tuleks täpsustada, et käesoleva direktiivi sätted, mida kohaldatakse AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe, ei tohiks takistada liikmesriike kehtestamast riiklikke tooteraamistikke, milles määratletakse teatavad AIFide kategooriad, mille suhtes kohaldatakse rangemaid õigusnorme. Neid siseriiklikke õigusnorme tuleks kohaldada AIFide suhtes, mis on asutatud liikmesriigis, kes on otsustanud kasutada kaalutusõigust, niivõrd kui need õigusnormid on piiravamad kui käesoleva direktiivi üldsätted.

---

⁷ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit – uus tegevuskava“, COM(2020) 590 final.

(9a) Tarbijatele laene väljastavate AIFide suhtes kohaldatakse nõudeid, mis on sätestatud muudes tarbijakrediidi suhtes kohaldatavates liidu õigusaktides, sealhulgas direktiivis (EL) 2021/2167 krediidihaldajate ja krediidiostjate kohta ning direktiivis 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid. Nendes liidu õigusaktides on sätestatud laenuvõtjate esmane kaitse ELi tasandil. Ülekaaluka avaliku huviga seotud põhjustel peaks liikmesriikidel siiski olema võimalik keelata AIFide poolt tarbijatele laenude andmine.

(10) Selleks et toetada AIFide professionaalset valitsemist ja maandada finantsstabiilsusega seotud riske, peaksid AIFide valitsejad, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe, kehtestama tõhusad laenude väljastamise põhimõtted, menetlused ja protsessid. Samuti peaksid nad laenude väljastamisel või kolmandatelt isikutelt laenude ostmisel rakendama tõhusaid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse krediidiriski hindamiseks ning oma krediidiportfelli valitsemiseks ja jälgimiseks. Need põhimõtted, menetlused ja protsessid tuleks korrapäraselt läbi vaadata.

(11) Laene väljastavate AIFide ja muude finantsturu osaliste vastastikuse seotuse riski ohjamiseks tuleks nende AIFide valitsejatelt nõuda oma riskide hajutamist ja riskidele konkreetsete piiride kehtestamist, juhul kui laenuvõtja on finantsasutus. Lisaks tuleks nende suhtes kohaldada finantsvõimenduse piirmäära, et tagada finantsüsteemi stabiilsus ja terviklikkus. Koosõlas selle eesmärgiga peaks finantsvõimenduse piirmäär olema sama kõigi laene väljastavate AIFide puhul, olenemata sellest, kas neid turustatakse jaeinvestoritele või ainult kutselistele investoritele. See ei tohiks takistada liikmesriike kehtestamast jaeinvestoritele turustatavatele AIFidele riiklikul tasandil rangemat finantsvõimenduse piirmäära.

(12) Selleks et piirata huvide konfliktide tekkimist, ei tohiks AIFide valitsejad ega nende töötajad saada laenu laene väljastavatelt AIFidelt, mida nad valitsevad. Samamoodi peaks AIFi depositeoriumil ja selle töötajatel või AIFi valitseja delegeeritud üksusel ja selle töötajatel olema keelatud saada laenu seotud AIFidelt.

(13) Direktiivis 2011/61/EL tuleks tunnistada AIFide õigust laene väljastada ja nende laenudega järelturul kaubelda. Selleks et hoiduda moraaliriskist ja tagada AIFide väljastatavate laenude üldine krediitkvaliteet, tuleks selliste laenude suhtes kohaldada riski säilitamise nõudeid, et vältida olukordi, kus laene väljastatakse üksnes nende müümise eesmärgil. Sellest hoolimata ei tohiks edasimüügilaenud olla AIFide investeerimisstrateegia ning AIFide valitsejad peaksid seetõttu tagama, et nad valitsevad ainult neid laene väljastavaid AIFe, mille investeerimisstrateegia ei ole laenude andmine eesmärgiga neid edasi müüa.

(14) AIFide pikaajalised ja mittelikviidsed laenud võivad põhjustada likviidsuspuudujääke, kui tegevusloa saanud AIFi avatud struktuur võimaldab investoritel sageli oma fondiosakuid või aktsiaid tagasi võtta. Seepärast on vaja tähtaegade ümberkujundamisest tulenevaid riske leevendada, kehtestades AIFide väljastavate laenude jaoks kinnise struktuuri, sest kinnised fondid ei oleks tagasivõtmisnõuete suhtes haavatavad ja saaksid hoida väljastatud laene kuni lõpptähtajani. Laene väljastav AIF võib siiski pakkuda tagasivõtmisvõimalusi, võttes arvesse oma investeerimisstrateegiat ja tuginedes likviidsuse juhtimise süsteemile, mis minimeerib likviidsuspuudujäägid ja tagab investorite õiglase kohtlemise. Seepärast peaks AIFi valitsejal olema võimalik selliseid AIFe valitseda, tingimusel et täidetud on teatavad nõuded, mida täpsustatakse regulatiivsetes tehnilistes standardites. Regulatiivsetes tehnilistes standardites tuleks arvesse võtta AIFi valitseja antavate laenude olemust, eriti juhul, kui AIFi valitseja väljastab ainult aktsionäri-laene, mida võib pidada omakapitalilaadseks ja mis kujutavad endast väiksemat riski kui kolmandatele isikutele antavad laenud.

(15) Tuleks täpsustada, et kui laene väljastava AIFi või AIFi valitseja suhtes kohaldatakse seoses tema valitsetava AIFi laenutegevusega direktiivis 2011/61/EL sätestatud nõudeid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustes (EL) nr 345/2013,⁸ (EL) nr 346/2013⁹ ja (EL) 2015/760¹⁰ sätestatud nõudeid, peaksid määruse (EL) nr 345/2013 artiklis 3, määruse (EL) nr 346/2013 artiklis 3 ning määruse (EL) 2015/760 II peatükis sätestatud konkreetsed toote-eeskirjad olema direktiivis 2011/61/EL sätestatud üldeeskirjade suhtes ülimuslikud.

(15a) Kuna laene väljastavate AIFide varad võivad olla mittelikviidsed ja pikaajalised, on AIFi valitsejatel keeruline järgida nende valitsetavate laene väljastavate AIFide elutsükli jooksul kehtestatud fonditingimustesse ja regulatiivsetesse nõuetesse tehtud muudatusi, ilma et see mõjutaks nende investorite usaldust ja kindlustunnet. Seepärast on vaja ette näha üleminekunormid laene väljastavate AIFide jaoks, mis on loodud enne käesoleva direktiivi vastuvõtmist.

---

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1–17).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaalettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18–38).

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98–121).

(16) Et toetada järelevalveasutuste tehtavat turuseiret, tuleks parandada järelevalvelise aruandluse kaudu teabe kogumist ja jagamist. Aruandluse topeitnõuded, mis on sätestatud liidu ja liikmesriikide õigusaktides, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 600/2014,¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2019/834,¹² Euroopa Keskpanga määruses (EL) nr 1011/2012¹³ ja Euroopa Keskpanga määruses (EL) nr 1073/2013,¹⁴ võiks kaotada, et suurendada AIFide valitsejate tõhusust ja vähendada nende halduskoormust. Euroopa järelevalveasutused ja Euroopa Keskpank (EKP) peaksid vajaduse korral riiklike pädevate asutuste toetusel hindama eri järelevalveasutuste andmevajadusi, nii et AIFide valitsejate järelevalvelise aruandluse vormi muudatused oleksid tõhusad.

(17) Järelevalvelise aruandluse kohustuste tulevaste muudatuste ettevalmistamisel tuleks AIFide valitsejatel nõutavate andmete ulatust laiendada, kõrvaldades andmepiirangud, mis keskenduvad peamistele tehingutele ja riskipositsioonidele või vastaspooltele. Kui ESMA teeb kindlaks, et portfelli teabe täielik perioodiline avalikustamine järelevalveasutustele on põhjendatud, peaksid direktiivi 2011/61/EL sätteid hõlmama aruandluse ulatuse vajalikku laiendamist.

---

¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/834, millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 seoses kliirimiskohustuse, kliirimiskohustuse peatamise, teatamisnõuete, keskse vastaspoole kaudu kliirimata börsiväliste tuletislepingute riskimaandamismeetodite, kauplemisteabehoidlate registreerimise ja järelevalve ning nõuetega kauplemisteabehoidlatele (ELT L 141, 28.5.2019, lk 42).

¹³ Euroopa Keskpanga 17. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1011/2012 väärtpaberiosaluste statistika kohta (ELT L 305, 1.11.2012, lk 6).

¹⁴ Euroopa Keskpanga 18. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1073/2013 investeerimisfondide varade ja kohustuste statistika kohta (ELT L 297, 7.11.2013, lk 73).

(18) Järelevalvelise aruandluse kohustuste järjekindlaks ühtlustamiseks tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010¹⁵ artiklitega 10–14 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et sätestada AIFide valitsejate järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks selle sisu, vormid ja menetlused. Regulatiivsetes tehnilistes standardites tuleks järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks sätestada sisu, vormid ja menetlused, asendades seega komisjoni delegeeritud määruses (EL) nr 231/2013¹⁶ esitatud aruandevormi. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ja rakendada ESMA koostatud eelnõu alusel. Delegeerimise kokkulepete kohta esitatav teave tuleks direktiivi 2011/61/EL tekstis selgelt sätestada. Kõnealuse teabe puhul peaks regulatiivne tehniline standard piirduma direktiivis 2011/61/EL määratletud esitatava teabe standardsuse asjakohase tasemega, lisamata elemente, mida kõnealuse direktiivi tekstis ei ole ette nähtud.

(19) Komisjonil peaks olema järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks ka õigus võtta vastu ESMA välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, mis käsitlevad AIFide valitsejate aruannete vorme ja andmestandardeid, aruannete esitamise sagedust ning tähtaegu. Komisjon peaks kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid võtma vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

---

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

¹⁶ Komisjoni 19. detsembri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 231/2013, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL seoses erandite, üldiste tegutsemistingimuste, deponooriumide, finantsvõimenduse, läbipaistvuse ja järelevalvega (ELT L 83, 22.3.2013, lk 1–95).

(20) Selleks et tagada tõhusam reageerimine turupingete aegsele likviidsussurvele ja kaitsta paremini investoreid, tuleks direktiivis 2011/61/EL sätestada eeskirjad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRN) soovitude¹⁷ rakendamiseks.

(21) Selleks et mis tahes liikmesriigis asuvatel avatud AIFide valitsejatel oleks võimalik pingelistes turutingimustes tagasivõtmise survega toime tulla, tuleks neile lisaks võimalusele peatada tagasivõtmine ja aktiveerida erakorralistel asjaoludel ja aktsionäride või osakuomanike huvides kõrvalkontod, kehtestada nõue, et nad peavad määrama kindlaks asjakohase valiku likviidsuse juhtimise vahendeid, valides sealhulgas lisa sätestatud ühtlustatud nimekirjast vähemalt kaks likviidsuse juhtimise vahendit. Erandina peaks avatud AIFi valitsejal olema võimalik valida V lisast ainult üks likviidsuse juhtimise vahend, kui kõnealusel AIFil on rahaturufondi tegevusluba. Kui AIFi valitseja otsustab likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerida või inaktiveerida, peaks ta paralleelselt aktiveerimisega teavitama sellest järelevalveasutusi. Kui aktiveeritakse kõrvalkontod, tuleks järelevalveasutusi sellest teavitada mõistliku aja jooksul enne sellist aktiveerimist. Kuigi see teavitamiskoost ei anna pädevatele asutustele õigust kiita heaks likviidsuse juhtimise vahendi kasutamist enne selle aktiveerimist, võimaldaks see järelevalveasutustel paremini käsitleda likviidsuspingete võimalikku ülekandumist laiemale turule. Seda nõuet tuleks kohaldada üksnes tagasivõtmiste, tagasivõtmispiirangute ja kõrvalkontode peatamise suhtes, kuna teisi likviidsuse juhtimise vahendeid on tavapärastes turutingimustes võimalik sageli kasutada. Pädevatel asutustel peaks siiski olema võimalik nõuda nendest muudest likviidsuse juhtimise vahenditest teavitamist, kui nad peavad seda asjakohaseks, näiteks kui nende vahendite põhiparameetreid muudetakse või kui aktiveeritakse mitterahalised tagasivõtmised.

---

¹⁷ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 7. detsembri 2017. aasta soovitus investeerimisfondide likviidsusriski ja finantsvõimenduse riski kohta (ESRN/2017/6), 2018/C 151/01.

(22) Investoreid tuleks teavitada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise tingimustest, et nad saaksid teha investeerimisotsuseid vastavalt oma riskivalmidusele ja likviidsusvajadustele.

Eelkõige, ja selleks, et tugevdada investorite kaitset, tuleks täpsustada, et mitterahaline tagasivõtmine ei sobi jaeinvestoritele ja seetõttu tuleks seda kasutada üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks, tegeledes samal ajal tagasivõtvate investorite ja teiste osakuomanike või aktsionäride ebavõrdse kohtlemise riskidega.

(23) Selleks et tagada likviidsusriski juhtimise järjekindel ühtlustamine avatud fondide valitsejate poolt, peaks ESMA välja andma suunised, et täpsustada likviidsuse juhtimise vahendi valimise ja kasutamise kord, et hõlbustada turu ja järelevalve ühtlustamist.

(24) *välja jäetud*

(25) Depositooriumid täidavad investorite huvide kaitsmisel olulist rolli ja neil peaks olema võimalik täita oma kohustusi olenemata sellest, millist liiki varahaldur fondi varasid hoiab. Seepärast on vajalik lisada varade hoidmise ahelasse väärtpaberite keskdepositooriumid, kui nad osutavad AIFidele hoidmisteenusel, et tagada kõigil juhtudel stabiilne teabevoog AIFi varade halduri ja depositooriumi vahel. Üleliigsete jõupingutuste vältimiseks ei peaks depositooriumid rakendama eelnevalt hoolsusmeetmeid, kui nad kavatsevad varade hoidmise väärtpaberite depositooriumile delegeerida.

(26) Järelevalvealase koostöö ja tulemuslikkuse parandamiseks peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik esitada AIFi valitseja pädevale asutusele põhjendatud taotlus võtta konkreetse AIFi valitseja suhtes järelevalvemeetmeid.

(27) Lisaks peaks ESMA-l olema järelevalvealase koostöö parandamiseks võimalik taotleda, et pädev asutus esitaks juhtumi ESMA-le, kui kõnealusel juhtumil on piiriülene mõju ja see võib mõjutada investorite kaitset või finantsstabiilsust. Analüüsib, mida ESMA selle juhtumi suhtes teeb, annavad teistele pädevatele asutustele arutatud küsimustest parema ülevaate ning aitavad sarnaseid juhtumeid tulevikus ära hoida ja kaitsta AIFide turu terviklikkust.

(28) Selleks et toetada järelevalve ühtlustamist delegeerimise valdkonnas, peaks ESMA paremini mõistma käesoleva direktiivi sätete kohaldamist, sealhulgas delegeerimise kokkulepete asjakohase järelevalve ja kontrolli valdkonnas kõigis liikmesriikides. Selleks peaks ta enne käesoleva direktiivi järgmist läbivaatamist võtma arvesse pädevale asutusele esitatavate aruannetega seotud kohustusi ja järelevalve ühtlustamise volituste delegeerimist. ESMA analüüsib kogutud andmeid ja järelevalve ühtlustamise volituste kasutamise tulemusi aruandes, mis esitatakse enne läbivaatamise algust ning milles analüüsitakse delegeerimisega seotud turutavasid, sisulisi norme, fiktiivsete äriühingute tegevuse ärahoidmist ja direktiivi asjaomaste nõuete täitmist ning teavitatakse kõigist täiendavatest meetmetest, mis võivad olla vajalikud, et toetada direktiivis 2011/61/EL sätestatud delegeerimise kokkulepete tõhusust.

(28a) Fonde ei turusta AIFi valitseja otse, vaid seda teevad üks või mitu turustajat kas AIFi valitseja või enda nimel. Võib esineda ka juhtumeid, kus sõltumatu finantsnõustaja turustab fondi ilma AIFi valitseja teadmata. Enamiku fondide turustajate suhtes kohaldatakse direktiivi 2014/65/EL või direktiivi (EL) 2016/97 kohaseid regulatiivseid nõudeid, millega määratakse kindlaks nende kohustuste maht ja ulatus oma klientide ees. Seepärast tuleks käesolevas direktiivis tunnistada turustamiskordade mitmekesisust ja tunnustada olemasolevaid turustamiskordade kaitsemeetmeid, mille kohaselt turustaja tegutseb enda nimel, kui ta turustab eurofonde vastavalt direktiivile 2014/65/EL, või elukindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/97, millisel juhul ei tuleks delegeerimist käsitlevaid käesoleva direktiivi sätteid kohaldada, olenemata fondivalitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.

(29) Mõnel kontsentreeritud turul on vajaka depositeoriumiteenuste konkurentsipõhisest osutamisest. Selleks et lahendada kõnealune teenuseosutajate nappuse probleem, mis võib suurendada AIFide valitsejate kulusid ja vähendada AIFide turu tõhusust, võivad liikmesriigid lubada pädevatel asutustel anda AIFide valitsejatele või AIFide loa hankida teises liikmesriigis asuvaid depositeoriumiteenuseid. Tagamaks, et see võimalus anda luba depositeoriumi määramiseks teises liikmesriigis ei dubleeri depositeoriumi tegevusluba, tuleks seda kasutada üksnes juhul, kui käesolevas direktiivis määratletud tingimused on täidetud ja AIFi pädevad asutused on selle eelnevalt heaks kiitnud. Kuna luba teises liikmesriigis asuvate depositeoriumiteenuste hankimiseks ei tohiks automaatselt anda isegi juhul, kui eespool nimetatud tingimused on täidetud, peaksid pädevad asutused andma oma eelneva heakskiidu, võttes aluseks juhtumipõhise hinnangu asjaomaste depositeoriumiteenuste puudumise kohta AIFi jurisdiktsioonis, võttes arvesse kõnealuse AIFi investeerimisstrateegiat.

(30) Teises liikmesriigis deponitoriumi määramise võimaluse avamisega peaks kaasnema järelevalve suurem ulatus. Seepärast peaks deponitorium olema kohustatud tegema koostööd mitte ainult oma pädevate asutustega, vaid ka tema määranud AIFi pädevate asutustega ja selle AIFi valitseja pädevate asutustega, kui kõnealused pädevad asutused asuvad muus liikmesriigis kui deponitorium.

(31) Investorite paremaks kaitsmiseks tuleks teabevoogu AIFide valitsejalt AIFide investoritele suurendada. Selleks et AIFi investorid saaksid paremini jälgida investeerimisfondi kulusid, peaksid AIFide valitsejad määrama kindlaks tasud, mida AIFi valitseja või tema sidusettevõtjad peavad maksma, ning esitama perioodiliselt aruandeid kõigi tasude ja maksete kohta, mis on otseselt või kaudselt AIFide või mõnele tema investeringule määratud. Ka tuleks AIFide valitsejalt nõuda, et nad esitaksid investoritele aruande väljastatud laenude portfelli koosseisu kohta.

(32) Turu läbipaistvuse suurendamiseks ja AIFide turuandmete tõhusaks kasutamiseks peaks ESMA-l olema lubatud avalikustada tema käsutuses olevad turuandmed koond- või kokkuvõtlikul kujul ning seetõttu tuleks konfidentsiaalsusnõudeid leevendada, et lubada selliseid andmeid kasutada.

(33) Siseturule juurdepääs tuleks kehtestada nii, et kõigile turuosalistele oleks tagatud võrdsed võimalused, mis nõuab juurdepääsu ühtlustavate nõuete kehtestamist. Nõuded kolmandate riikide üksustele, kellel on juurdepääs siseturule, tuleks viia kooskõlla standarditega, mis on sätestatud ELi liikmesriikide poolt maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide suhtes võetud ühises meetmes ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2015/849. Kõnealused nõuded peaksid tagama ka asjakohase ja tulemusliku teabevahetuse maksuküsimustes kooskõlas rahvusvaheliste standarditega, nagu need, mis on sätestatud OECD tulu- ja kapitalimaksu näidislepingu artiklis 26, et tagada tõhus teabevahetus, mis võimaldab asjaomaste liikmesriikide pädevatel asutustel täita oma käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi.

(34) Direktiiviga 2009/65/EÜ tuleks tagada eurofondide valitsejatele võrreldavad tingimused, kui puudub põhjus eurofondide ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate vaheliste õiguslike erinevuste säilitamiseks. See puudutab delegeerimiseeskirju, varahaldurite õiguslikku kohtlemist, järelevalvelise aruandluse nõudeid ning likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavust ja kasutamist.

(35) Eurofondide valitsejatele esitatavate sisuliste nõuete ühetaolise kohaldamise tagamiseks tuleks täpsustada, et fondivalitsejad peaksid tegevusloa taotlemise ajal esitama pädevatele asutustele teabe inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida nad kasutavad oma ülesannete täitmisel ja vajaduse korral delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste järelevalves. Fondivalitseja juures peaks töötama täistööajaga või juhtima fondivalitseja äritegevust täistööaja mahus vähemalt kaks kõrgema astme juhti, kes on liidu elanikud. Olenemata sellest seadusjärgsest miinimumist võib sõltuvalt fondivalitseja suuruselt ja keerukusest olla vaja rohkem vahendeid.

(36) Direktiivi 2009/65/EÜ ühtse kohaldamise tagamiseks tuleks täpsustada, et selle direktiivi artiklis 13 sätestatud delegerimiseeskirju kohaldatakse kõigi selle direktiivi II lisas loetletud ülesannete ja direktiivi artikli 6 lõikes 3 osutatud kõrvalteenuste suhtes.

(37) Direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ õigusraamistike ühtlustamiseks delegerimise küsimuses tuleks nõuda, et eurofondide valitsejad põhjendaksid pädevatele asutustele oma ülesannete delegerimist ja esitaksid delegerimise objektiivsed põhjused.

(38) Selleks et koostada usaldusväärne ülevaade direktiivi 2009/65/EÜ artikli 13 kohasest delegerimisest liidus ja saada teavet tulevaste järelevalvemeetmete kohta, peaksid fondivalitsejad esitama nende valitsetavate eurofondide pädevatele asutustele korrapäraselt teavet delegerimise kokkulepete kohta, mis hõlmavad ühise või kaalutusõigusel põhineva portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesannete delegerimist. Seepärast peaksid fondivalitsejad esitama teabe delegeritud ülesandeid täitvate üksuste kohta, delegeritud tegevuste loetelu ja kirjelduse, valitsetavate eurofondide varade summa ja protsendi, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemisega seotud delegerimise kokkulepet, kirjelduse selle kohta, kuidas fondivalitseja teostab järelevalvet, jälgib ja kontrollib delegeritud ülesandeid täitvat üksust, teavet edasidelegerimise kokkulepete ning delegerimise ja edasidelegerimise kokkulepete alguskuupäeva ja kehtivuse lõppemise kohta. Selguse huvides tuleks täpsustada, et andmed, mida kogutakse valitsetavate eurofondide selliste varade protsendi kohta, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemise ülesannetega seotud delegerimise kokkuleppeid, on mõeldud selleks, et anda parem ülevaade delegerimise toimimisest, ega ole iseenesest tõenduslik näitaja sisu või riskijuhtimise adekvaatsuse või järelevalve- või kontrollikorra tõhususe kindlaksmääramiseks fondivalitseja tasandil. Selline teave tuleks edastada osana korrapärastest aruannetest, mida fondivalitsejad esitavad oma pädevatele asutustele.

(39) *välja jäetud*

(40) Selleks et veelgi ühtlustada AIFide valitsejate ja eurofondide suhtes kohaldatavaid delegerimiseeskirju ning saavutada direktiivide 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ ühtsem kohaldamine, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks, millistel tingimustel võib eurofondi valitseja delegerida ülesandeid kolmandale isikule ning millistel tingimustel võib eurofondi valitsejat pidada fiktiivseks äriühinguks, mistõttu ei saa teda enam pidada eurofondi valitsejaks. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹⁸ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(41) Käesoleva direktiiviga rakendatakse ESRNi soovitusi ühtlustada likviidsuse juhtimise vahendid ja nende kasutamine avatud fondide valitsejate poolt, sealhulgas eurofondide valitsejate poolt, et võimaldada tõhusamalt reageerida turupingete aegsele likviidsussurvele ja kaitsta paremini investoreid.

---

¹⁸ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

(42) Selleks et mis tahes liikmesriigis asuvatel eurofondide valitsejatel oleks võimalik pingelistes turutingimustes tagasivõtmise survega toime tulla, tuleks neile lisaks võimalusele peatada tagasivõtmine ja aktiveerida erakorralistel asjaoludel ja osakuomanike huvides kõrvalkontod, kehtestada nõue, et nad peavad määrama kindlaks asjakohase valiku likviidsuse juhtimise vahendeid, valides sealhulgas lisas sätestatud ühtlustatud nimekirjast vähemalt kaks likviidsuse juhtimise vahendit. Erandina peaks fondivalitsejal olema võimalik valida IIA lisast ainult üks likviidsuse juhtimise vahend, kui kõnealusel eurofondi valitsejal on rahaturufondi tegevusluba. Kui fondivalitseja otsustab likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerida või inaktiveerida, peaks ta paralleelselt aktiveerimisega teavitama sellest järelevalveasutusi. Kui aktiveeritakse kõrvalkontod, tuleks järelevalveasutusi sellest teavitada mõistliku aja jooksul enne aktiveerimist. Kuigi see teavitamisnõue ei anna pädevatele asutustele õigust kiita heaks likviidsuse juhtimise vahendi kasutamist enne selle aktiveerimist, võimaldaks see järelevalveasutustel paremini käsitleda likviidsuspingete võimalikku ülekandumist laiemale turule. Seda nõuet tuleks kohaldada üksnes tagasivõtmiste, tagasivõtmispiirangute ja kõrvalkontode peatamise suhtes, kuna teisi likviidsuse juhtimise vahendeid on tavapärastes turutingimustes võimalik sageli kasutada. Pädevatel asutustel peaks siiski olema võimalik nõuda nendest muudest likviidsuse juhtimise vahenditest teavitamist, kui nad peavad seda asjakohaseks, näiteks kui nende vahendite põhiparameetreid muudetakse või kui aktiveeritakse mitterahalised tagasivõtmised.

(43) Eurofondide investoreid tuleks teavitada likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise tingimustest, et nad saaksid teha investeerimisotsuseid vastavalt oma riskivalmidusele ja likviidsusvajadustele. Eelkõige, ja selleks, et tugevdada investorite kaitset, tuleks täpsustada, et mitterahaline tagasivõtmine ei sobi jaeinvestoritele ja seetõttu tuleks seda kasutada üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks, tegeledes samal ajal tagasivõtivate investorite ja teiste osakuomanike ebavõrdse kohtlemise riskidega.

(44) *välja jäetud*

(45) Selleks et tagada likviidsusriski juhtimise järjekindel ühtlustamine eurofondide valitsejate poolt, peaks ESMA välja andma suunised, et täpsustada likviidsuse juhtimise vahendi valimise ja kasutamise kord, et hõlbustada turu ja järelevalve ühtlustamist.

(46) Et toetada järelevalveasutuste tehtavat turuseiret, tuleks parandada järelevalvelise aruandluse kaudu teabe kogumist ja jagamist, kehtestades eurofondidele järelevalvelise aruandluse kohustused. Euroopa järelevalveasutustelt ja EKP-lt tuleks nõuda, et nad hindaksid vajaduse korral liikmesriikide pädevate asutuste toetusel eri järelevalveasutuste andmevajadusi, võttes arvesse muude liidu ja riiklike õigusaktide, eelkõige määruste (EL) nr 600/2014, (EL) 2019/834, (EL) nr 1011/2012 ja (EL) nr 1073/2013 kohaseid kehtivaid aruandlusnõudeid. Selle ettevalmistava töö tulemus võimaldaks teha teadliku poliitilise otsuse selle kohta, millises ulatuses ja vormis peaksid eurofondid esitama pädevatele asutustele aruandeid oma tehingute, varade likviidsuse, likviidsuse juhtimise vahendite valimise ja aktiveerimise ning oma riskiprofiili kohta. Kui ESMA teeb kindlaks, et üksikasjalik teave nendel teemadel on põhjendatud, peaksid direktiivi 2009/65/EÜ sätteid hõlmama aruandluse ulatuse vajalikku laiendamist.

(47) Järelevalvelise aruandluse kohustuste järjekindlaks ühtlustamiseks tuleks komisjonile anda õigus võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1095/2010¹⁹ artiklitega 10–14 ja artikliga 15 vastu regulatiivsed tehnilised standardid, et sätestada eurofondide järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks selle sisu, vormid ja menetlused. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid tuleks vastu võtta ESMA koostatud eelnõu alusel. Delegeerimise kokkulepete kohta esitatav teave tuleks direktiivi 2009/65/EÜ tekstis selgelt sätestada. Kõnealuse teabe puhul peaks regulatiivne tehniline standard piirduma direktiivis 2009/65/EÜ määratletud esitatava teabe standardsuse asjakohase tasemega, lisamata elemente, mida kõnealuse direktiivi tekstis ei ole ette nähtud.

---

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

(48) Komisjonil peaks olema järelevalvelise aruandluse protsessi standardimiseks ka õigus võtta vastu ESMA välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, mis käsitlevad eurofondide aruannete vorme ja andmestandardeid, aruannete esitamise sagedust ning tähtaegu. Komisjon peaks kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid võtma vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

(49) Selleks et tagada investorite kaitse ja et eelkõige kindlustada kõigil juhtudel stabiilne teabevoog eurofondi varade halduri ja deponooriumi vahel, tuleks deponooriumit käsitlevaid eeskirju laiendada, et lisada varade hoidmise ahelasse väärtipaberite keskedepoosiumid, kui nad osutavad eurofondidele hoidmisteenusel. Üleliigsete jõupingutuste vältimiseks ei peaks deponooriumid rakendama eelnevalt hooldusmeetmeid, kui nad kavatsesid varade hoidmise väärtipaberite deponooriumile delegerida.

(50) Selleks et toetada järelevalve ühtlustamist delegerimise valdkonnas, peaks ESMA paremini mõistma käesoleva direktiivi sätete kohaldamist, sealhulgas delegerimise kokkulepete asjakohase järelevalve ja kontrolli valdkonnas kõigis liikmesriikides. Selleks peaks ta enne käesoleva direktiivi järgmist läbivaatamist võtma arvesse pädevale asutusele esitatavate aruannetega seotud kohustusi ja järelevalve ühtlustamise volituste delegerimist. ESMA analüüsib kogutud andmeid ja järelevalve ühtlustamise volituste kasutamise tulemusi aruandes, mis esitatakse enne läbivaatamise algust ning milles analüüsitakse delegerimisega seotud turutavasid, sisulisi norme, fiktiivsete äriühingute tegevuse ärahoidmist ja direktiivi asjaomaste nõuete täitmist ning teavitatakse kõigist täiendavatest meetmetest, mis võivad olla vajalikud, et toetada direktiivis 2009/65/EL sätestatud delegerimise kokkulepete tõhusust.

(51) Järelevalvealase koostöö ja tulemuslikkuse parandamiseks peaks vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel olema võimalik esitada eurofondi päritoluliikmesriigi pädevale asutusele põhjendatud taotlus võtta konkreetse eurofondi suhtes järelevalvemeetmeid.

(52) Lisaks peaks ESMA-l olema järelevalvealase koostöö parandamiseks võimalik taotleda, et pädev asutus esitaks juhtumi ESMA-le, kui kõnealusel juhtumil on piiriülene mõju ja see võib mõjutada investorite kaitset või finantsstabiilsust. Analüüsivad, mida ESMA selle juhtumi suhtes teeb, annavad teistele pädevatele asutustele arutatud küsimustest parema ülevaate ning aitavad samaseid juhtumeid tulevikus ära hoida ja kaitsta eurofondide turgude terviklikkust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2011/61/EL muutmine

Direktiivi 2011/61/EL muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 4 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse punkt ap:

„ap) „väärtpaberite keskdepositoorium“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014* artikli 2 lõike 1 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium;

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).“;

b) lisatakse punkt ca:

„ca) „kapital“ – kapitali sissemaksete ja sissenõudmata märgitud kapitali kogusumma, arvatatuna summade alusel, mis on investeeritavad pärast investorite kõigi otseste või kaudsete tasude ja kulude mahaarvamist;“;

c) lisatakse punktid va, vb ja vc:

„va) „laenu väljastamine“ – AIFi kui algse laenuandja poolt laenu andmine;

vb) „aktsionäri-laen“ – jooksevkonto ettemakse, mille AIFid annavad ettevõtjale, milles talle kuulub otseselt või kaudselt vähemalt 5 % kapitalist või hääleõigusest ja mida ei tohi müüa kolmandatele isikutele eraldiseisvalt samas ettevõtjas AIFi poolt hoitavatest kapitaliinstrumentidest;

vc) „finantsvõimendusega AIF“ – AIF, mille riskipositsioone seda valitsev AIFi valitseja suurendab, kas raha või väärtpaberite laenamise või tuletisinstrumentide positsioonist tuleneva võimenduse või muude vahendite abil“.

(2) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt.

a) lõike 4 punkti b lisatakse punkt iv:

„iv) mis tahes muu kõrvalteenus, juhul kui see kujutab endast AIFi valitseja poolt juba osutatud teenuste jätkumist kooskõlas I lisaga ega tekita huvide konflikte, mida ei ole võimalik lahendada lisaeeskirjadega;“;

b) lõikele 4 lisatakse punktid c ja d;

„c) võrdlusaluste haldamine kooskõlas määrusega (EL) 2016/1011;

d) krediidihaldus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2021/2167. Ilma et see piiraks muude liidu õigusaktide kohaldamist, võivad liikmesriigid keelata oma territooriumil AIFid, mis haldavad direktiivi 2008/48/EÜ artikli 3 punktis a määratletud tarbijatele antud krediiti.“;

c) lõiget 5 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b jäetakse välja;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„teostada üksnes I lisa punktides 2, 3 või 4 nimetatud tegevusi või“

iii) lisatakse punkt e:

„e) hallata nende valitsetavates AIFides kasutatavaid võrdlusaluseid.“;

d) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui AIFide valitsejad osutavad lõike 4 punktides a ja b osutatud teenuseid, kohaldatakse direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 9 lõiget 2 ning direktiivi 2014/65/EL artiklit 15, artiklit 16, välja arvatud lõike 5 esimene lõik, ning artikleid 23, 24 ja 25.“

(3) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad, et tegevusluba taotlev AIFi valitseja esitaks oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele AIFi valitseja kohta järgmise teabe:

a) teave AIFi valitseja äritegevust tegelikult juhtivate isikute kohta, eelkõige seoses I lisas osutatud ülesannetega, sealhulgas:

i) nende ülesannete üksikasjalik kirjeldus, nende ametinimetus ja karjääriaste;

ii) nende aruandlusahelate ja -kohustuste kirjeldus AIFi valitsejas ja väljaspool AIFi valitsejat;

iii) ülevaade igale kohustusele eraldatud ajast;

iv) nende tegevust toetavate tehniliste vahendite ja inimressursside kirjeldus;

- b) teave olulist osalust omavate aktsionäride või osakuomanike isikute kohta olenemata sellest, kas nende osalus on otsene või kaudne, kas nad on füüsilised või juriidilised isikud, samuti kõnealuse osaluse suuruse kohta;
- c) tegevusprogramm, millest ilmneb AIFi valitseja organisatsiooniline struktuur, sealhulgas teave selle kohta, kuidas AIFi valitseja kavatses täita II, III, IV ning vajaduse korral V, VI, VII ja VIII peatükis sätestatud kohustusi, ning üksikasjalik kirjeldus asjakohaste inimressursside ja tehniliste vahendite kohta, mida AIFi valitseja selleks otstarbeks kasutab;
- d) teave artikli 13 kohase tasustamispoliitika ja -tavade kohta;
- e) teave artiklis 20 osutatud ülesannete kolmandatele isikutele delegeerimise ja edasidelegeerimise kokkulepete kohta ning nende inimressursside ja tehniliste vahendite üksikasjalik kirjeldus, mida AIFi valitseja kasutab delegeeritud ülesandeid täitva üksuse jälgimisel ja kontrollimisel.

Liikmesriigid nõuavad tegevusloa saanud AIFide valitsejatel, et nad ajakohastaksid oma pädevatele asutustele esitatud teavet.“;

b) lisatakse lõige 8:

„8. Enne artiklis 69b osutatud läbivaatamise algust esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande, milles analüüsitakse ülesannete delegeerimise turutavasid ning vastavust artiklitele 7 ja 20, tuginedes muu hulgas artikli 24 lõike 2 punkti d kohaselt pädevatele asutustele esitatud andmetele ja järelevalve ühtlustamise volituste kasutamisele.“

(4) Artikli 8 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) AIFi valitseja äritegevust tegelikult juhtivad isikud on piisavalt laitmatu mainega ning piisavalt kogenud sellist liiki investeerimisstrateegiate alal, mida AIFi valitseja poolt valitsetav AIF ellu viib; nende isikute ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed on viivitusega edastatud AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja AIFi valitseja äritegevust juhivad vähemalt kaks kirjeldatud tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes töötavad täistööajaga kõnealuse AIFi valitseja juures või kes on AIFi valitseja juhtorgani juhtiv liige või juhtivad liikmed, kes on võtnud kohustuse juhtida selle AIFi valitseja äritegevust täistööaja mahus ning kes on liidu elanikud;“

(5) Artiklit 15 muudetakse järgmiselt.

a) lõikele 3 lisatakse punkt d:

„d) rakendab laenude väljastamisega seotud tegevuste puhul tõhusaid krediidi andmise põhimõtteid, menetlusi ja protsesse. Kui ta tegeleb laenude väljastamisega või laenude ostmisega kolmandatelt isikutelt, rakendab ta ka tõhusaid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse krediidiriski hindamiseks ning oma krediidiportfelli valitsemiseks ja jälgimiseks, hoiab neid põhimõtteid, menetlusi ja protsesse ajakohasena ja tõhusana ning vaatab need korrapäraselt ja vähemalt kord aastas läbi.

Liikmesriigid võivad otsustada, et lõike 3 punkti d esimeses lõigus sätestatud nõuet ei kohaldata aktsionäri-laenude väljastamise suhtes, tingimusel et need aktsionäri-laenud:

i) ei ületa kokku 100 % AIFi kapitalist; või

ii) antakse portfelli-ettevõtjatele, kes omandavad kinnisvara või osalusi kinnisvara-ettevõtetes ja haldavad neid ning milles AIFile kuulub otseselt või kaudselt 100 % kapitalist või hääleõigustest. Seda nõuet kohaldatakse aluspositsioonide arvessevõtmise meetodi kohaselt alusvarade suhtes, mida otseselt või kaudselt kontrollib AIF või tema nimel tegutsev AIFi valitseja.“;

b) lõigete 4 ja 5 vahele lisatakse lõiked 4a–4f:

„4a. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetava AIFi poolt ühele laenuvõtjale väljastatud laenud ei ületa 20 % AIFi kapitalist, kui laenuvõtja on üks järgmistest:

a) finantsettevõtja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 25 tähenduses;

b) AIF käesoleva direktiivi artikli 4 lõike 1 punkti a tähenduses; või

c) eurofond direktiivi 2009/65/EÜ artikli 1 punkti 2 tähenduses.

Selleks et teha kindlaks, kas esimeses lõigus sätestatud piirang on täidetud, kombineerib AIFi valitseja enda valitsetava AIFi väljastatud laenud ja AIFi laenude riskipositsioonid, mis võetakse eriotstarbelise rahastamisvahendi kaudu, mis väljastab laenu AIFile või selle nimel või selle AIFiga seotud AIFi valitsejale või selle nimel.

Esimeses lõigus sätestatud piirang ei piira määrustes (EL) 2015/760,²⁰ (EL) nr 345/2013²¹ ja (EL) nr 346/2013²² sätestatud piirmäärade, piirangute ja tingimuste kohaldamist.

---

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/760 Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 98–121).

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1–17).

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaalettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18–38).

4aa. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetava laenu väljastava AIFi finantsvõimendus ei ületa 150 % AIFi varade puhasväärtusest.

Finantsvõimendus väljendatakse AIFi riskipositsiooni (mis on arvutatud vastavalt artikli 4 lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusaktides määratletud kohustustepõhisele meetodile) ja selle vara puhasväärtuse suhtena.

Ajutise iseloomuga laenukokkuleppeid, mis on täielikult kaetud AIFi investorite lepinguliste kapitalikohustustega, ei käsitata käesoleva lõike kohaldamisel finantsvõimendusena.

Esimeses lõigus sätestatud nõudeid kohaldatakse AIFide suhtes, mis võtavad laenu riskipositsioone eriotstarbelise rahastamisvahendi kaudu, mis väljastab laenu AIFile või selle nimel või selle AIFiga seotud AIFi valitsejale või selle nimel.

Liikmesriigid võivad otsustada, et esimeses lõigus sätestatud nõuet ei kohaldata AIFi laenutegevuse suhtes, mis koosneb üksnes aktsionäri-laenude väljastamisest, tingimusel et need aktsionäri-laenud:

- i) ei ületa kokku 100 % AIFi kapitalist; või
- ii) antakse portfelli-ettevõtjatele, kes omandavad kinnisvara või osalusi kinnisvaraettevõtetes ja haldavad neid ning milles AIFile kuulub otseselt või kaudselt 100 % kapitalist või hääleõigustest. Seda nõuet kohaldatakse aluspositsioonide arvessevõtmise meetodi kohaselt alusvarade suhtes, mida otseselt või kaudselt kontrollib AIF või tema nimel tegutsev AIFi valitseja.

4b. Lõikes 4a sätestatud 20 % investeringute piirmäär:

- a) on kohaldatav kuni AIFi tingimustes või põhikirjas või prospektis sätestatud kuupäevani; See kuupäev ei ole hilisem kui 24 kuud alates kuupäevast, mil AIF pakub esimest korda aktsiaid märkimiseks.
- b) ei ole enam kohaldatav, kui AIF valitseja hakkab vara müüma, et võimaldada investorite osakute või aktsiate tagasivõtmist osana AIFi lõpetamisest;
- c) peatatakse ajutiselt kuni 12 kuuks, kui AIF valitseja kaasab lisakapitali või vähendab oma olemasolevat kapitali.

4c. Lõike 4b punktis a osutatud kohaldamiskuupäeva määramisel võetakse arvesse nende varade eripära ja omadusi, millesse AIF investeerib. Erandjuhtudel võib AIFi pädev asutus nõuetekohaselt põhjendatud investeerimiskava esitamisel anda loa selle tähtaja pikendamiseks, kuid mitte rohkem kui ühe aasta võrra.

4d. AIFi valitseja tagab, et AIF ei väljasta laene järgmistele üksustele:

- a) selle AIFi valitseja või AIFi valitseja töötajad;
- b) selle deponoorium ja isikud, kellele selle deponoorium on oma ülesanded delegeerinud;
- c) üksus, kellele selle AIFi valitseja on delegeerinud ülesandeid kooskõlas artikliga 20, ja selle üksuse töötajad.
- d) üksus, mis kuulub samasse kontserni Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL artikli 2 punkti 11 tähenduses, välja arvatud juhul, kui see üksus on finantsettevõtja, mis finantseerib üksnes selliseid laenuvõtjaid, keda ei ole käesoleva lõike punktides a–d nimetatud.

4da. Ilma et see piiraks muude liidu õigusaktide kohaldamist, võib liikmesriik keelata oma territooriumil AIFid, mis väljastavad laene direktiivi 2008/48/EÜ artikli 3 punktis a määratletud tarbijatele. See ei mõjuta liidus tarbijakrediidiga tegelevate AIFide turustamist.

4e. AIFi valitseja ei tohi valitseda AIFi, mille investeerimisstrateegia, nagu on sätestatud AIFi tingimustes, põhikirjas ja prospektis, on väljastada laene või võtta laenu riskipositsioone eriotstarbelise rahastamisvahendi kaudu, mis väljastab laenu AIFile või selle nimel või selle AIFiga seotud AIFi valitsejale või selle nimel, ainsa eesmärgiga anda need laenud või riskipositsioonid üle kolmandatele isikutele (edasimüügilaen).

4f. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetav AIF säilitab kahe aasta jooksul alates allkirjastamise kuupäevast või kuni lõpptähtajani, olenevalt sellest, kumb neist on lühem, 5 % nende laenude tinglikust väärtusest, mille ta on väljastanud või otnud eriotstarbeliselt rahastamisvahendilt, mis väljastab laenu AIFile või selle nimel või selle AIFiga seotud AIFi valitsejale või selle nimel, ja müüb selle seejärel kolmandatele isikutele.

Erandina ei kohaldata esimeses lõigus sätestatud nõuet, kui:

- a) AIF hakkab vara müüma, et võimaldada investorite osakute või aktsiate tagasivõtmist osana AIFi lõpetamisest;
- b) laenuvõtja või mõne tema aktsionäri suhtes kohaldatakse ELi sanktsioone või
- c) laenu müük on vajalik selleks, et AIF ei rikuks mõnda oma investeerimis- või hajutamisreeglit ning kui selline võimalik rikkumine leiaks aset põhjustel, mis ei sõltu AIFist ja seda valitsevast AIFi valitsejast, või märkimis- või tagasivõtmisõiguse kasutamisest.“

(6) Artiklisse 16 lisatakse lõiked 2a–2h:

„2a. AIFi valitseja tagab, et tema valitsetav laene väljastav AIF on kinnine.

Esimeses lõigus sätestatud nõudeid kohaldatakse AIFide suhtes, mis võtavad laenu riskipositsioone eriotstarbelise rahastamisvahendi kaudu, mis väljastab laenu AIFile või selle nimel või selle AIFiga seotud AIFi valitsejale või selle nimel.

2aa. Erandina lõikest 2a võib laene väljastav AIF olla avatud, kui tema likviidsusriski juhtimise süsteem on kooskõlas tema investeerimisstrateegia ja tagasivõtmispoliitikaga.

2b. Pärast seda, kui avatud AIFi valitsev AIFi valitseja on hinnanud sobivust seoses rakendatava investeerimisstrateegia, likviidsusprofiili ja tagasivõtmispoliitikaga, valib ta V lisa esitatud loetelu punktidest 2–7 vähemalt kaks asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit, mida saaks kasutada AIFi investorite huvides. Erandina võib AIFi valitseja valida enda valitsetava AIFi jaoks V lisa punktidest 2–7 üksnes ühe likviidsuse juhtimise vahendi, kui sellele AIFile on antud rahaturufondi tegevusluba vastavalt määrusele (EL) 2017/1131.

AIFi valitseja rakendab valitud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise ja inaktiveerimise suhtes üksikasjalikke põhimõtteid ja menetlusi ning sellise vahendi kasutamist käsitlevaid tegevus- ja halduskokkuleppeid. Kõnealune otsus ja asjakohased selgitused edastatakse AIFi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

V lisa punktis 7 osutatud mitterahalist tagasivõtmist võib kasutada üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks ja juhul, kui mitterahaline tagasivõtmine vastab proportsionaalsele osale AIFi varadest.

Erandina kolmandast lõigust ei pruugi mitterahaline tagasivõtmine vastata proportsionaalsele osale AIFi varadest, kui seda AIFi turustatakse üksnes kutseliste investoritele või kui selle AIFi investeerimispoliitika eesmärgiks on järgida mõne sellise aktsia- või võlakirjaindeksi koostist ning lisaks siis, kui see AIF on finantsinstrumentide turgude määruse artikli 2 punktis 26 määratletud börsil kaubeldav fond.

2c. AIFi valitseja, kes valitseb avatud AIFi, võib AIFi investorite huvides AIFi osakute või aktsiate tagasiostmise või tagasivõtmise ajutiselt peatada või aktiveerida või inaktiveerida muud likviidsuse juhtimise vahendid, mis on valitud V lisa esitatud loetelu punktides 2–7 ja lisatud AIFi fonditingimustesse või põhikirja. Samuti võib AIFi valitseja olukorras, kus ta ei suuda tagada mõnede varade õiglast ja täpset hindamist või kus mõned varad on muutunud mittekaubeldavaks, aktiveerida AIFi investorite huvides selleks, et tagada märkimise ja tagasivõtmise õiglane hind, ka V lisa punktis 8 osutatud kõrvalkontod.

Esimeses lõigus osutatud ajutise peatamise ja kõrvalkontode aktiveerimise võib ette näha üksnes erandjuhtudel, kui asjaolud seda nõuavad ja kui see on AIFi investorite huve silmas pidades põhjendatud.

2d. AIFi valitseja teavitab viivitamata oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi V lisa punktides 1 ja 2 osutatud tagasivõtmise ja tagasivõtmispiirangute aktiveerimisest ja inaktiveerimisest.

AIFi valitseja teavitab samu pädevaid asutusi kõnealuse lisa punktis 8 osutatud kõrvaltkonto aktiveerimisest või inaktiveerimisest mõistliku aja jooksul enne kõnealuse likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimist või inaktiveerimist.

Liikmesriikidel on õigus nõuda AIFi valitsejalt oma päritoluliikmesriigi pädevate asutuste teavitamist, juhul kui ta otsustab aktiveerida mitterahalise tagasivõtmise, pikendada etteteatamistähtaega või suurendada likviidsustasu, hinna kõikumisteguri või fondi prospektis sätestatud lahjendusvastase tasu ülempiiri või kahetise hinnakujunduse puhul likviidsuse juhtimise eesmärgil ostu-/müügihinna vahet.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad kõigist käesoleva lõike kohaselt saadud teadetest viivitamata AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantsüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

2e. Liikmesriigid tagavad, et avatud AIFe valitsevatele AIFide valitsejatele on kättesaadavad vähemalt V lisa sätestatud likviidsuse juhtimise vahendid.

2ee. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks nõuded, millele laene väljastav AIF peab vastama, et säilitada avatud struktuur. Sellised nõuded peaksid hõlmama likviidsuse juhtimise vahendite valikut ja kasutamist, likviidsete varade kättesaadavust ja stressitestimist ning AIFi likviidsusprofiili arvesse võttes asjakohast tagasivõtmispoliitikat ning selles tuleks arvesse võtta laenude riskiprofiili ja olemust.

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

2f. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada V lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadused.

2g. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab suunised, milles esitatakse kriteeriumid, mille alusel AIFide valitsejad valivad ja kasutavad sobivaid likviidsuse juhtimise vahendeid likviidsusriski juhtimiseks, sealhulgas investoritele asjakohase teabe avalikustamiseks, võttes arvesse selliste vahendite suutlikkust vähendada põhjendamatuid eeliseid, mida saavad oma investeringud esimesena tagasi võtvad investorid, ning maandada finantsstabiilsuse riske. Need suunised sisaldavad teavet selle kohta, millistel asjaoludel saab aktiveerida kõrvalkontod.

2h. Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva artikli lõigetes 2ee ja 2f osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“

(7) Artiklit 20 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. AIFi valitseja, kes kavatseb delegeerida kolmandatele isikutele ühe või mitme I lisas loetletud ülesande enda nimel täitmise või ühe või mitme artikli 6 lõikes 4 osutatud teenuse enda nimel osutamise, teavitab sellest enne delegeerimiskokkuleppe jõustumist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Järgmised tingimused peavad olema täidetud:“;

ii) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) AIFi valitseja peab olema võimeline tõendama, et delegeeritud ülesandeid täitev üksus on pädev ja võimeline asjaomaseid ülesandeid täitma ja teenuseid osutama, ning et see kolmas isik valiti kogu nõuetekohase hoolikusega, samuti et AIFi valitseja suudab igal ajal tõhusalt jälgida delegeeritud ülesannete täitmist, et vajaduse korral anda delegeeritud ülesandeid täitvale üksusele täiendavaid juhiseid ja koheselt lõpetada delegeerimine, kui see on investorite huvides.“;

b) Lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Asjaolu, et AIFi valitseja delegeris teatavad ülesanded kolmandale isikule, ega ka ülesannete edasidelegerimine ei mõjuta AIFi valitseja vastutust tema klientide, AIFi ja tema investorite ees, samuti ei tohi AIFi valitseja delegerida oma ülesandeid sellisel määral, et teda ei saa enam käsitada AIFi valitsejana või teenuste osutajana, ning sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks.“;

c) lõikes 4 asendatakse sissejuhatav lause järgmisega:

„4. Kolmas isik võib temale delegeritud ülesandeid ja teenuste osutamist edasi delegerida juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:“;

d) lisatakse lõige 6a:

„6a. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1–6 ei käsitata juhul, kui I lisa punkti 2 alapunktis b osutatud turustamise ülesannet täidab üks või mitu turustajat, kes tegutsevad enda nimel ja kes turustab või turustavad AIFe vastavalt direktiivile 2014/65/EL või kindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/97, sellist funktsiooni delegerimisena, mille suhtes kohaldatakse eespool nimetatud lõikeid, olenemata AIFi valitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.“

(8) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt.

a) Lõikesse 5 lisatakse punkt c:

„c) AIFi päritoluliikmesriik võib anda oma riiklikele pädevatele asutustele õiguse lubada pärast juhtumipõhist hindamist määrata deponitoriumiks artikli 21 lõike 3 punktis a osutatud ja teises liikmesriigis asutatud asutuse, kui on täidetud järgmised tingimused:

i) pädevad asutused on saanud AIFi valitsejalt põhjendatud taotluse, milles tõendatakse, et AIFi investeerimisstrateegiat arvesse võttes puuduvad asjaomased deponitoriumiteenused, et deponitoriumi saaks määrata mõnes teises liikmesriigis; ning

ii) AIFi päritoluliikmesriigi deponitoriumiturg vastab vähemalt ühele järgmistest tingimustest:

– selline turg koosneb vähem kui seitsmest deponitoriumist, mis osutavad ELi (käesoleva direktiivi artikli 4 punkti k alapunkti i kohaselt tegevusloa saanud) AIFidele deponitoriumiteenuseid ja mida valitsevad ELi (artikli 7 lõike 1 kohaselt tegevusloa saanud) AIFide valitsejad, ning kui ühelgi deponitoriumil ei ole hoiul AIFi varasid, mis ületavad 1 miljardit eurot või sellega samaväärset summat mis tahes muus valuutas. See künnis ei hõlma käesoleva direktiivi artikli 36 lõike 1a alusel tegutsevaid deponitoriume ega deponitoriumi enda vara;

– ELi (käesoleva direktiivi artikli 4 punkti k alapunkti i kohaselt tegevusloa saanud) AIFide nimel hoitavate ja ELi (käesoleva direktiivi artikli 7 lõike 1 kohaselt tegevusloa saanud) AIFi valitseja valitsetavate varade kogusumma sellisel turul ei ületa 30 miljardit eurot või sellega samaväärset summat mis tahes muus valuutas. See künnis ei hõlma käesoleva direktiivi artikli 36 lõike 1a alusel tegutsevaid deponitoriume ega deponitoriumi enda vara.

Isegi kui alapunktides i ja ii sätestatud tingimused on täidetud, tuleb teises liikmesriigis depositooriumi määramise lubamiseks AIFi investeerimisstrateegia alusel juhtumipõhiselt hinnata, kas AIFi jurisdiktsioonis puuduvad asjaomased depositooriumiteenused.

Kui pädevad asutused lubavad määrata depositooriumi teises liikmesriigis, teavitavad nad sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet.

Käesolev säte ei piira artikli 21 täielikku kohaldamist, välja arvatud kõnealuse artikli lõike 5 punkt a depositooriumi asukoha kohta.“;

b) lõike 6 punktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus on depositooriumi asukoht, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

d) liikmesriigid, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, ja AIFi valitseja päritoluliikmesriik (kui see on erinev) on sõlminud kolmanda riigiga, kus on depositooriumi asukoht, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole nimetatud nõukogu järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas;“;

c) lõiget 11 muudetakse järgmiselt:

i) teise lõigu punkt c asendatakse järgmisega:

„c) deponitorium on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta tahab osa oma ülesandeid delegeerida, välja arvatud juhul, kui kõnealune kolmas isik on väärtpaberite keskdeponitorium, kes tegutseb investor-keskdeponitoriumina, nagu on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392* artikli 1 punktis f, ning deponitorium tegutseb jätkuvalt piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, et perioodiliselt kontrollida ja pidevalt jälgida sellist kolmandat isikut, kellele ta on osa oma ülesandeid delegeerinud, ja kolmandale isikule delegeeritud ülesannete korralduse üle;

* Komisjoni 11. novembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/392, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 909/2014 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad väärtpaberite keskdeponitoriumide suhtes kohaldatavaid tegevuslubade andmise, järelevalve ja tegevusega seotud nõudeid (ELT L 65, 10.3.2017, lk 48).“;

ii) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli kohaldamisel ei loeta deponitoriumi hoidmisülesande delegeerimiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdeponitoriumi poolt, kes tegutseb komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392 artikli 1 punktis e määratletud emitent-keskdeponitoriumina. Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse deponitoriumi hoidmisülesande delegeerimiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdeponitoriumi poolt, kes tegutseb komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392 artikli 1 punktis f määratletud investor-keskdeponitoriumina.“;

d) Lõige 16 asendatakse järgmisega:

„16. Depositoorium annab oma pädevatele asutustele, tema depositooriumiks määranud AIFi pädevatele asutustele ja asjaomast AIFi valitseva AIFi valitseja pädevatele asutustele nende taotluse korral kogu teabe, mille ta on saanud oma kohustuste täitmisel ja mis võib olla AIFi või AIFi valitseja pädevate asutuste jaoks vajalik. Kui AIFi või AIFi valitseja pädevad asutused on depositooriumi omadest erinevad, i) jagavad depositooriumi pädevad asutused saadud teavet viivitamatult AIFi ja AIFi valitseja pädevate asutustega, ii) AIFi või AIFi valitseja pädevad asutused jagavad viivitamata depositooriumi pädevate asutustega igasugust teavet, mida kõnealustel asutustel on vaja järelevalvevolituste teostamiseks;“;

e) lõike 17 punkti c muudetakse järgmiselt:

punkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) tingimused, mille kohaselt võib depositoorium hoiule võtta väärtpaberite keskdepositooriumis registreeritud finantsinstrumente; ning“

(9) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt h asendatakse järgmisega:

„h) AIFi likviidsusriski juhtimise kirjeldus, sealhulgas tagasivõtmise õigused tavaoludes ja erandlikel asjaoludel, investoritega kokku lepitud tagasivõtukord ning artikli 16 lõike 2b kohaselt valitud likviidsuse juhtimise vahendite kasutamise võimaluse ja tingimuste avalikustamine.“;

ii) lisatakse punkt ia:

„ia) nende tasude ja maksete loetelu, mida kohaldatakse seoses AIFi tegevusega ja mida maksab AIF seoses AIFi valitseja või oma sidusettevõtjatega;“;

b) lõikesse 4 lisatakse punktid d, e ja f:

„d) väljastatud laenude portfell;

e) kord aastas kõik otsesed ja kaudsed tasud ja maksud, mida AIFilt või mõne tema investeeringu pealt otseselt või kaudselt maksti või nõuti;

f) kord aastas teave selliste emaettevõtjate, tütarettevõtjate või eriotstarbeliste üksuste kohta, mille AIFi valitseja, AIFi valitseja töötajad või AIFi valitseja otsesed või kaudsed sidusettevõtjad on seoses AIFi investeeringutega asutanud.“

(10) Artiklit 24 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. AIFi valitseja esitab oma päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruande, milles käsitletakse turgusid ja instrumente, millega AIFi valitseja tema valitsetava AIFi nimel kaupleb.

Selles esitab AIFi valitseja iga enda valitsetava AIFi kohta teabe selle kohta, milliste instrumentidega ta kaupleb, turgude kohta, kus ta on liige või kus ta aktiivselt kaupleb, ning iga AIFi riskide ja osaluste kohta. Kõnealune teave sisaldab asjakohaseid identifikaatoreid varade, AIFide ja AIFi valitseja kohta esitatud andmete seostamiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega.“;

b) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) AIFi praegune riskiprofiil;“;

c) lõike 2 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) järgmine teave ülesannete delegeerimise kokkulepete kohta, mis hõlmavad ühise või kaalutusõigusel põhineva portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesannete delegeerimist:

i) teave delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste kohta, milles on täpsustatud nende nimi ja alaline asukoht ning see, kas nende ja AIFi valitseja vahel on märkimisväärne seos ning kas neile on antud varade valitsemiseks tegevusluba või on nad reguleeritud üksused. Kõnealune teave sisaldab delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste asjakohaseid identifikaatoreid selle teabe seostamiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega;

ii) riskijuhtimise ülesannete ja portfelli valitsemise ülesannetega seotud delegeeritud tegevuste loetelu ja kirjeldus;

iii) portfelli valitsemise ülesande delegeerimise korral AIFi varade summa ja protsent, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemisega seotud ülesannete delegeerimise kokkulepet;

iv) ülesannete delegeerimise kokkulepete seireks AIFi valitseja poolt täistööajaga tööle võetud töötajate arv;

v) perioodiliste hoolekohustuse meetmete kirjeldus, mida AIFi valitseja on võtnud delegeeritud ülesandeid täitva üksuse üle järelevalve teostamiseks, seireks ja kontrollimiseks, sealhulgas nende meetmete rakendamise kuupäev, tuvastatud probleemid ning vajaduse korral nende probleemide lahendamiseks kehtestatud meetmed ja ajakava;

vi) kui on sõlmitud kokkulepped, mille järgi võib delegeeritud ülesandeid omakorda delegeerida, siis punktides i–iii nõutav teave selliste delegeeritud ülesandeid täitvate üksuste kohta, kellele need on omakorda delegeeritud, ning tegevuste kohta, mis on seotud selliste delegeeritud portfelli valitsemis- ja riskijuhtimisülesannetega, mis on omakorda edasi delegeeritud;

vii) ülesannete delegeerimise ja delegeeritud ülesannete omakorda edasidelegeerimise kokkulepete sõlmimise ja kehtivuse lõppemise kuupäev;“;

ca) lõikele 2 lisatakse punkt f:

„f) loetelu liikmesriikidest, kus AIFi osakuid ja aktsiaid tegelikult turustab AIFi valitseja või selle AIFi valitseja nimel tegutsev turustaja.“;

d) Lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse:

- a) lõike 1 ja lõike 2 punktide a–c, e ja f kohaselt esitatava teabe üksikasjad. Kõnealustes regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes sätestatakse ka lõike 2 punkti d kohaselt esitatava teabe standardsuse asjakohane tase, kehtestamata täiendavaid aruandluskohustusi. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võtab arvesse muid AIFi valitseja suhtes kohaldatavaid aruandlusnõudeid ja artikli 69b lõike 2 kohaselt esitatud aruande järeldusi; ning
- b) aruannete esitamise sagedus ja tähtajad.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“;

e) lisatakse lõige 7:

„7. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks:

a) lõigetes 1 ja 2 osutatud aruannete vorm ja andmestandardid;

b) lõigetes 1 ja 2 osutatud aruannete esitamise meetodid ja kord, sealhulgas meetodid ja kord, mille alusel parandada andmete standardimist ning nende andmete tõhusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus liidu või riigi tasandil juba esitanud.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.“;

f) lisatakse lõige 8:

8. „Komisjon võtab kooskõlas artikliga 56 ning artiklites 57 ja 58 sätestatud tingimustel käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu delegeeritud õigusaktid, millistel juhtudel on lõike 4 kohaldamisel tegemist finantsvõimenduse olulisel määral kasutatamisega.“

(11) Artikli 35 lõike 2 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, on sõlminud tegevusloa saanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõigi teiste liikmesriikidega, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“

(12) Artikli 36 lõiget 1 muudetakse järgmiselt.

a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;“;

b) lisatakse punkt d:

„d) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, on sõlminud tegevusloa saanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõigi teiste liikmesriikidega, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“

(13) Artikli 37 lõike 7 punktid e ja f asendatakse järgmisega:

„e) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

f) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja on asutatud, on sõlminud viidatava liikmesriigiga kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“

(15) Artikli 40 lõike 2 punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;

c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF on asutatud, on sõlminud viidatava liikmesriigiga ja kõigi teiste liikmesriikidega, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“

(16) Artikli 42 lõiget 1 muudetakse järgmiselt.

a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIFi valitseja või kolmanda riigi AIF on asutatud, ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 lõike 2 kohaselt suure riskiga kolmas riik;“;

b) lisatakse punkt d:

„d) kolmas riik, kus kolmanda riigi AIF või kolmanda riigi AIFi valitseja on asutatud, on sõlminud liikmesriigiga, kus kolmanda riigi AIFi osakuid või aktsiaid kavatakse turustada, kokkuleppe, mis on täielikult kooskõlas OECD tulu- ja kapitalimaksu näidiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud standarditega ning tagab maksustamisalase teabe tõhusa vahetamise, sealhulgas mitmepoolsed maksustamisalased lepingud, kui need on olemas, ning seda kolmandat riiki ei ole mainitud nõukogu järelduste (maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide muudetud ELi loetelu kohta) I lisas.“

(18) Artikli 47 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kogu käesoleva direktiivi kohaselt Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, pädevate asutuste, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010* asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vahel vahetatavat teavet loetakse konfidentsiaalseks, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve või pädev asutus või muu asjaomane ametiasutus või organ täpsustab teavet edastades, et seda võib avalikustada;
- b) kui avalikustamine on vajalik kohtumenetluse jaoks;
- c) kui avalikustatud teavet kasutatakse kokkuvõttena või koondkujul, nii et üksikuid finantsturu osalisi ei ole võimalik kindlaks teha.

*Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).“

(19) Artiklit 50 muudetakse järgmiselt.

a) Lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui ühe liikmesriigi pädevatel asutustel on põhjendatult alust kahtlustada, et nende järelevalve alla mittekuuluv AIFi valitseja on pannud toime käesoleva direktiiviga vastuolus oleva teo või on sellist tegu toime panemas, teatavad nad sellest võimalikult konkreetsel viisil Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ning asjaomase AIFi valitseja päritolu- ja vastuvõtjaliikmesriigi pädevatele asutustele. Teabe saanud asutused võtavad asjakohased meetmed ning teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja teavet edastanud pädevaid asutusi kõnealuste meetmete lõpptulemusest ja võimaluse korral ka olulistest vahetulemustest. Käesolev lõige ei piira teavet edastanud pädeva asutuse volitusi.“;

(b) lisatakse lõiked 5a–5g:

„5a. AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad koos artikli 46 lõike 2 punkti j kohaste volituste kasutamise AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevaid asutusi ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5b. AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädev asutus võib paluda AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädeval asutusel kasutada artikli 46 lõike 2 punktis j sätestatud volitusi, täpsustades oma taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5c. Kui AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus ei nõustu lõikes 5b osutatud taotlusega, teavitab ta sellest AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevat asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, esitades oma põhjendused, ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5d. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab lõigete 5b ja 5c kohaselt saadud teabe põhjal AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele mõistliku aja jooksul arvamuse artikli 46 lõike 2 punktis j sätestatud volituste kasutamise kohta.

5e. Kui pädev asutus ei tegutse kooskõlas lõikes 5d osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamusega või ei kavatse seda arvamust järgida, teavitab ta sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning esitab põhjendused selle kohta, miks ta nõuannet ei järgi või ei kavatse järgida. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib avaldada teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavatse järgida tema nõuannet, koos pädeva asutuse esitatud põhjendustega selle kohta, miks ta nõuannet ei järgi või ei kavatse järgida, välja arvatud juhul, kui selline avaldamine on vastuolus aktsia- või osakuomanike või üldsuse õigustatud huvidega või võib tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve annab pädevatele asutustele sellisest avaldamisest eelnevalt teada.

5f. AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädev asutus võib paluda AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädeval asutusel kasutada viivitamata artikli 46 lõikes 2 sätestatud volitusi, täpsustades oma taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab rakendatud volitustest ja oma järeldustest viivitamata AIFi valitseja vastuvõtjaliikmesriigi pädevat asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

5fa. Kui liikmesriigid kasutasid artikli 21 lõike 5 punktis c sätestatud võimalust ja kui AIFi päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel või juhul, kui AIF ei ole reguleeritud fond, AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on põhjendatult alust kahtlustada, et nende järelevalve alla mittekuuluv deponitorium paneb toime või on pannud toime käesoleva direktiiviga vastuolus olevaid tegusid, teatavad kõnealused pädevad asutused sellest viivitamata võimalikult konkreetsel viisil Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja asjaomase deponitoriumi pädevatele asutustele. Teabe saanud asutused võtavad asjakohased meetmed ning teavitavad Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ja teavet edastanud pädevaid asutusi kõnealuste meetmete lõpptulemusest. Käesolev lõige ei piira teavet edastanud pädevate asutuste volitusi.

5g. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib paluda pädeval asutusel esitada Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele mõistliku aja jooksul selgitused konkreetsete juhtumite kohta, mis kujutavad endast tõsist ohtu investorite kaitsele, ohustavad finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või ohustavad liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust.“;

c) lisatakse lõige 7:

„7. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab suunised, mis sisaldavad pädevate asutuste jaoks teavet artikli 46 lõike 2 punktis j sätestatud volituste kasutamise kohta ja teavet olukordade kohta, mille puhul võib esitada lõigetes 5b ja 5f osutatud taotlusi. Kõnealuste suuniste väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse sellise järelevalvealase sekkumise võimalikku mõju investorite kaitsele ja finantsstabiilsusele teises liikmesriigis või liidus.“

(19a) Artikkel 60 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 60

Teabe avaldamine erandite kohta

Kui liikmesriik kasutab artiklites 6 ja 9, artikli 15 lõikes 3 ja artikli 15 lõikes 4aa, artiklites 21, 22, 28 ja 43 ning artikli 61 lõikes 5 sätestatud erandit või võimalust, teatab ta sellest ja kõigist hilisematest muudatustest komisjonile. Komisjon avalikustab teabe veebisaidil või muul kergesti juurdepääsetaval viisil.“

(20) Artiklisse 61 lisatakse lõige 6:

„6. AIFide valitsejad, kes valitsevad AIFe, mis väljastavad laene ja mis on asutatud enne [käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäev], võivad jätkata selliste AIFide valitsemist, ilma et nad järgiksid käesoleva direktiivi artikli 15 lõike 3 punkti d, artikli 15 lõikeid 4a–4f ja artikli 16 lõiget 2a kuni [5 aastat + käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäev]. Erandina loetakse laene väljastavad AIFid, mis on asutatud enne [käesoleva direktiivi vastuvõtmise kuupäev] ja mis ei kaasa täiendavat kapitali, eespool nimetatud artiklitele vastavaks.“

(21) Lisatakse artikkel 69b:

„Artikkel 69b

Läbivaatamine

1. Komisjon algatab hiljemalt [palun lisada kuupäev = 60 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjade toimimise ja nende kohaldamisel saadud kogemuste läbivaatamise, tuginedes Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt artikli 7 lõike 9 kohaselt koostatud aruannetele. Läbivaatamine hõlmab järgmiste aspektide hindamist:

- a) mõju, mida avaldab finantsstabiilsusele likviidsuse juhtimise vahendite kättesaadavus ja nende aktiveerimine AIFide valitsejate poolt;
- b) käesoleva direktiivi artiklites 7 ja 8 sätestatud AIFi valitsejale tegevusloa andmise nõuete ning artiklis 20 sätestatud delegeerimiseeskirjade tõhusus;
- c) nende artiklis 15 sätestatud nõuete asjakohasus, mida kohaldatakse AIFide valitsejate suhtes, kes valitsevad laene väljastavaid AIFe;
- d) artikli 21 lõike 5 punktis c sätestatud, pädevate asutuste deponooriumi määramise õiguse toimimine ja asjakohasus, sealhulgas artikli 21 lõike 5 punkti c alapunktis ii sätestatud kvantitatiivsete kriteeriumide asjakohasus.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist] järelevalveandmete lõimitud kogumise arengu aruande, milles keskendutakse sellele, kuidas:

- a) vähendada kattuvusi ja ebakõlasid varade valitsemise sektori ja finantssektori muude valdkondade aruandlusraamistike vahel;
- b) standardida ning tõhusalt jagada ja kasutada andmeid, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba liidu või riigi tasandil esitanud.

3. Lõikes 2 osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tihedat koostööd Euroopa Keskpangaga (EKP), teiste Euroopa järelevalveasutustega ja vajaduse korral riiklike pädevate asutustega.

4. Pärast lõikes 1 osutatud läbivaatamist ja pärast Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamise järeldusi sisaldava aruande.“

(22) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisas sätestatule.

(23) Käesoleva direktiivi II lisa tekst lisatakse V lisana.

Artikkel 2

Direktiivi 2009/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/65/EÜ muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 2 lõikesse 1 lisatakse punkt u:

„u) „väärtpaberite keskdepositoorium“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 909/2014* artikli 2 lõike 1 punktis 1 määratletud väärtpaberite keskdepositoorium.

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 909/2014, mis käsitleb väärtpaberiarvelduse parandamist Euroopa Liidus ja väärtpaberite keskdepositooriume ning millega muudetakse direktiive 98/26/EÜ ja 2014/65/EL ning määrust (EL) nr 236/2012 (ELT L 257, 28.8.2014, lk 1).“

(1a) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punkti b lisatakse järgmised alapunktid iii ja iv:

„iii) finantsinstrumendiga seotud korralduste vastuvõtmine ja edastamine;

iv) mis tahes muu kõrvalteenus, juhul kui see kujutab endast fondivalitseja poolt juba osutatud teenuste jätkumist ega tekita huvide konflikte, mida ei ole võimalik lahendada lisaeeskirjadega;“;

ii) lisatakse järgmine punkt c:

„c) võrdlusaluste haldamine kooskõlas määrusega (EL) 2016/1011.“;

iii) viimane lõik asendatakse järgmisega:

„Fondivalitsejatel ei ole käesoleva direktiivi alusel luba osutada üksnes käesolevas lõikes nimetatud teenuseid. Fondivalitsejatel ei ole luba hallata võrdlusaluseid, mida kasutatakse nende valitsetavates eurofondides.“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui fondivalitsejad osutavad lõike 3 punktides a ja b osutatud teenuseid, kohaldatakse direktiivi (EL) 2019/2034 artikli 9 lõiget 2 ning direktiivi 2014/65/EL artiklit 15, artiklit 16, välja arvatud lõike 5 esimene lõik, ning artikleid 23, 24 ja 25.“

(2) Artikli 7 lõiget 1 muudetakse järgmiselt.

a) Punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) fondivalitseja majandustegevust tegelikult juhtivad isikud on laitmatu mainega ning piisavalt kogunud sellist liiki eurofondide alal, mida fondivalitseja valitseb; nende isikute ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed on viivitusega edastatud pädevatele asutustele ja fondivalitseja majandustegevuse juhtimise üle otsustavad vähemalt kaks kirjeldatud tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes töötavad kõnealuse fondivalitseja juures täistööajaga või kes on fondivalitseja juhtivad liikmed või fondivalitseja juhtorgani liikmed, kes on võtnud kohustuse juhtida selle fondivalitseja majandustegevust täistööaja mahus, ning kes on liidu elanikud;

c) tegevusloa taotlusele on lisatud tegevuskava, kus on esitatud vähemalt fondivalitseja organisatsiooniline struktuur, nimetatud fondivalitseja majandustegevuseks vajalikud tehnilised vahendid ja inimressursid ning teave fondivalitseja majandustegevust tegelikult juhtivate isikute kohta, sealhulgas:

i) nende ülesannete üksikasjalik kirjeldus, nende ametinimetus ja karjääriaste;

ii) nende aruandlusahelate ja -kohustuste kirjeldus fondivalitsejas ja väljaspool seda;

iii) ülevaade igale kohustusele eraldatud ajast;“;

b) lisatakse punkt e:

„e) fondivalitseja on esitanud teabe artikli 13 kohaselt kolmandatele isikutele ülesannete edasiandmise korra kohta ning nende inimressursside ja tehniliste vahendite üksikasjaliku ülevaate, mida fondivalitseja kasutab edasiantud ülesandeid täitva üksuse järelevalves ja kontrollimisel.“

(3) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt.

a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Fondivalitseja, kes kavatseb anda kolmandatele isikutele edasi ühe või mitme II lisas loetletud ülesande enda nimel täitmise ja ühe või mitme artikli 6 lõikes 3 osutatud teenuse enda nimel osutamise, teavitab sellest enne ülesannete edasiandmise kokkulepete jõustumist oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi. Järgmised tingimused peavad olema täidetud:“;

ii) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) volitus ei mõjuta fondivalitseja üle teostatava järelevalve tõhusust ega takista mingil juhul fondivalitseja tegevust ega eurofondide valitsemist selle investorite ja klientide parimates huvides;“;

iii) punktid g, h ja i asendatakse järgmisega:

„g) volitus ei takista fondivalitseja majandustegevust juhtival isikul andmast ettevõtjale, kellele tema ülesanded või teenuste osutamine edasi anti, mis tahes ajal lisajuhiseid ning volitust viivitamata tagasi võtmast, kui see on investorite ja klientide huvides;

h) edasiantavate ülesannete ja teenuste osutamise laadi silmas pidades peab ettevõtja, kellele ülesanded või teenuste osutamine edasi antakse, olema pädev ning võimeline kõnealuseid ülesandeid täitma või teenuseid osutama ning

i) eurofondi prospektis tuleb märkida, milliseid teenuseid ja ülesandeid on fondivalitsejal lubatud käesoleva artikli kohaselt edasi anda;“;

iv) lisatakse punkt j:

„j) fondivalitseja peab olema võimeline kogu edasiandmise struktuuri objektiivselt põhjendada.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Asjaolu, et fondivalitseja on teatavad ülesanded või teenuste osutamise edasi andnud kolmandatele isikutele, ei mõjuta fondivalitseja ega deponitoriumi vastutust. Fondivalitseja ei tohi oma ülesandeid ega teenuste osutamist edasi anda sellisel määral, et teda ei saa enam sisuliselt käsitada eurofondi valitsejana ega teenuseosutajana, ega sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks.“;

c) lisatakse lõiked 3, 4 ja 5:

„3. Erandina käesoleva artikli lõigetest 1 ja 2, kui II lisas osutatud turustamise ülesannet täidab üks või mitu turustajat, kes ei tegutse enda nimel ja kes turustab või turustavad eurofonde vastavalt direktiivile 2014/65/EL või kindlustuspõhiste investeerimistoodete kaudu kooskõlas direktiiviga (EL) 2016/97, ei käsitata seda sellise ülesannete edasiandmisena, mille suhtes kohaldatakse eespool nimetatud lõikeid, olenemata fondivalitseja ja turustaja vahelisest turustuslepingust.

4. Enne artiklis 110a osutatud läbivaatamise algust esitab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande, milles analüüsitakse ülesannete edasiandmisega seotud turutavasid ning vastavust artiklitele 7 ja 13, tuginedes muu hulgas artikli 20a punkti e kohaselt pädevatele asutustele esitatud andmetele ja järelevalve ühtlustamise volituste kasutamisele.

5. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 112a delegeeritud õigusaktidega vastu meetmed, millega täpsustatakse:

- a) lõikes 1 sätestatud nõuete täitmise tingimused;
- b) tingimused, mille alusel järeldatakse, et eurofondi valitseja on andnud oma ülesanded edasi sellisel määral, et ta ise muutub fiktiivseks äriühinguks ja teda ei saa enam käsitada eurofondi valitsejana ega teenuseosutajana, nagu on sätestatud lõikes 2.“

(4) Lisatakse artikkel 18a:

„Artikkel 18a

1. Liikmesriigid tagavad, et eurofondidele on kättesaadavad vähemalt IIA lisa sätestatud likviidsuse juhtimise vahendid.

2. Pärast seda, kui fondivalitseja on hinnanud sobivust seoses rakendatava investeerimisstrateegia, likviidsusprofiili ja tagasivõtmispoliitikaga, valib ta IIA lisa esitatud loetelu punktidest 2–7 vähemalt kaks asjakohast likviidsuse juhtimise vahendit ning lisab need fonditingimustesse või äriühinguna asutatud fondi põhikirja, et neid saaks kasutada eurofondi investorite huvides. Erandina võib fondivalitseja valida enda valitsetava eurofondi jaoks IIA lisa punktidest 2–7 üksnes ühe likviidsuse juhtimise vahendi, kui sellele eurofondile on antud rahaturufondi tegevusluba vastavalt määrusele (EL) 2017/1131.

Fondivalitseja rakendab valitud likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimise ja inaktiveerimise üksikasjalikke põhimõtteid ja menetlusi ning sellise vahendi kasutamist käsitlevaid tegevus- ja halduskokkuleppeid.

IIA lisa punktis 7 osutatud mitterahalist tagasivõtmist võib kasutada üksnes kutseliste investorite tagasivõtmistaotluste rahuldamiseks ja juhul, kui mitterahaline tagasivõtmine vastab proportsionaalsele osale eurofondi varadest.

Erandina kolmandast lõigust ei pruugi mitterahaline tagasivõtmine vastata proportsionaalsele osale eurofondi varadest, kui seda eurofondi turustatakse üksnes kutselistele investoritele või kui selle eurofondi investeerimispoliitika eesmärgiks on järgida mõne sellise aktsia- või võlakirjaindeksi koostist, nagu on osutatud artiklis 53, ning lisaks siis, kui see eurofond on finantsinstrumentide turgude määruse artikli 2 punktis 26 määratletud börsil kaubeldav fond.

3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks ja täpsustada IIA lisas sätestatud likviidsuse juhtimise vahendite omadused.
4. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab suunised, milles esitatakse kriteeriumid, mille alusel fondivalitseja valib ja kasutab sobivaid likviidsuse juhtimise vahendeid likviidsusriski juhtimiseks, sealhulgas investoritele asjakohase teabe avalikustamiseks, võttes arvesse selliste vahendite suutlikkust vähendada põhjendamatuid eeliseid, mida saavad investorid, kes võtavad oma investeeringud esimesena tagasi, ning maandada finantsstabiilsuse riske. Need suunised sisaldavad teavet selle kohta, millistel asjaoludel saab aktiveerida kõrvalkontod.
5. Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu lõikes 3 osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.“

(5) Lisatakse artiklid 20a ja 20b:

„Artikkel 20a

1. Fondivalitseja esitab eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele korrapäraselt aruande, milles käsitletakse turgusid ja instrumente, millega fondivalitseja enda valitsetava eurofondi nimel kaupleb.

Selles esitab fondivalitseja iga enda valitsetava eurofondi kohta teabe selle kohta, milliste instrumentidega ta kaupleb, turgude kohta, kus ta on liige või kus ta aktiivselt kaupleb, ning iga eurofondi riskide ja osaluste kohta. Kõnealune teave sisaldab asjakohaseid identifikaatoreid varade, eurofondide ja fondivalitseja kohta esitatud andmete seostamiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega.

1a. Fondivalitseja esitab iga enda valitsetava eurofondi kohta eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele järgmise teabe:

- a) eurofondi likviidsuse juhtimist, sealhulgas likviidsuse juhtimise vahendite valimist ja aktiveerimise korda käsitlevad uued kokkulepped;
- b) eurofondi praegune riskiprofiil;
- c) kooskõlas artikli 51 lõikega 1 tehtud stressitestid;

- d) teave ülesannete edasiandmise kokkulepete kohta, mis hõlmavad ühise või kaalutusõigusel põhineva portfelli valitsemise või riskijuhtimise ülesannete edasiandmist. See teave sisaldab järgmist:
- i) teave edasiantud ülesandeid täitvate üksuste kohta, milles on täpsustatud, mis on nende nimi ja alaline asukoht, kas nende ja fondivalitseja vahel on märkimisväärne seos ning kas neile on antud varade valitsemiseks tegevusluba või on nad reguleeritud üksused. Kõnealune teave sisaldab edasiantud ülesandeid täitvate üksuste asjakohaseid identifikaatoreid selle teabe seostamiseks muude järelevalvealaste või avalikult kättesaadavate andmeallikatega;
  - ii) riskijuhtimise ülesannete ja portfelli valitsemise ülesannetega seotud edasiantud tegevuste loetelu ja kirjeldus;
  - iii) portfelli valitsemise ülesande edasiandmise korral eurofondi selliste varade summa ja protsent, mille suhtes kohaldatakse portfelli valitsemisega seotud ülesannete edasiandmise kokkulepet;
  - iv) ülesannete edasiandmise kokkulepete jälgimiseks fondivalitseja poolt täistööajaga tööle võetud töötajate arv;
  - v) perioodiliste hoolsuskohustuse meetmete kirjeldus, mida fondivalitseja on võtnud edasiantud ülesandeid täitva üksuse järelevalveks, jälgimiseks ja kontrollimiseks, sealhulgas kõnealuste meetmete rakendamise kuupäev, tuvastatud probleemid ning vajaduse korral nende probleemide lahendamiseks kehtestatud meetmed ja ajakava;
  - vi) kui on sõlmitud kokkulepped, mille järgi võib edasiantud ülesandeid omakorda edasi anda, siis punktides i–iii nõutav teave selliste edasiantud ülesandeid täitvate üksuste kohta, kellele need on omakorda edasi antud, ning tegevuste kohta, mis on seotud selliste edasiantud portfelligalitsemis- ja riskijuhtimisülesannetega, mis on omakorda edasi antud;
  - vii) ülesannete edasiandmise ja edasiantud ülesannete omakorda edasi andmise kokkulepete sõlmimise ja kehtivuse lõppemise kuupäev;
- e) loetelu liikmesriikidest, kus eurofondi osakuid tegelikult turustab tema fondivalitseja või selle fondivalitseja nimel tegutsev turustaja.

1b. Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused tagavad, et kogu esimese lõike kohaselt kogutud teave kõigi nende järelevalve alla kuuluvate eurofondide kohta ja artikli 7 alusel kogutud teave tehakse viivitamata kättesaadavaks teiste asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule artiklites 102–105 sätestatud koostöökokkuleppeid ja teabevahetust käsitlevate menetluste kaudu. Nad esitavad ka viivitamata teavet nimetatud menetluste kaudu ning otseselt mõjutatud teiste liikmesriikide pädevatele asutustele kahepoolselt, kui nende vastutusalasse kuuluv fondivalitseja või selle fondivalitseja valitsetav eurofond võib mõne krediidasutuse jaoks, teiste süsteemselt oluliste asutuste jaoks teistes liikmesriikides või finantssüsteemi stabiilsuse jaoks teises liikmesriigis olla oluline vastaspoole riski allikas.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse:

a) lõike 1 ja lõike 1a punktide a–c ja e kohaselt esitatava teabe üksikasjad. Kõnealustes regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes sätestatakse ka lõike 1a punkti d kohaselt esitatava teabe standardsuse asjakohane tase, kehtestamata täiendavaid aruandluskohustusi. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võtab arvesse muid fondivalitseja suhtes kohaldatavaid aruandlusnõudeid ja artikli 20b kohaselt esitatud aruande järeldusi, ning

b) aruannete esitamise sagedus ja tähtajad.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks:

a) lõigetes 1 ja 1a osutatud aruannete vorm ja andmestandardid;

b) lõigetes 1 ja 1a osutatud aruannete esitamise meetodid ja kord, sealhulgas meetodid ja kord, mille alusel parandada andmete standardimist ning nende andmete tõhusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus liidu või riigi tasandil juba esitanud.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 36 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

Artikkel 20b

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab komisjonile hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist] järelevalveandmete lõimitud kogumise arengu aruande, milles keskendutakse sellele, kuidas:

- a) vähendada kattuvusi ja ebakõlasid varade valitsemise sektori ja finantssektori muude valdkondade aruandlusraamistike vahel ja
- b) parandada andmete standardimist ning nende andmete tõhusat jagamist ja kasutamist, mille asjaomane pädev asutus on liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba liidu või riigi tasandil esitanud.

2. Lõikes 1 osutatud aruande koostamisel teeb Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve tihedat koostööd Euroopa Keskpangaga (EKP), teiste Euroopa järelevalveasutustega ja vajaduse korral riiklike pädevate asutustega.“

(6) Artiklit 22a muudetakse järgmiselt.

a) Lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) deponitorium on tegutsenud piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega sellise kolmanda isiku valimisel ja määramisel, kellele ta kavatseb osa oma ülesandeid edasi anda, välja arvatud juhul, kui kõnealune kolmas isik on väärtpaberite keskdeponitorium, kes tegutseb investor-keskdeponitoriumina, nagu on määratletud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392* artikli 1 punktis f, ning deponitorium tegutseb jätkuvalt piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolikusega, et teostada perioodilist kontrolli ja pidevat järelevalvet sellise kolmanda isiku üle, kellele ta on osa oma ülesandeid edasi andnud, ja kolmandale isikule edasi antud ülesannete korralduse üle.

* Komisjoni 11. novembri 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/392, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 909/2014 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad väärtpaberite keskdeponitoriumide suhtes kohaldatavaid tegevuslubade andmise, järelevalve ja tegevusega seotud nõudeid (ELT L 65, 10.3.2017, lk 48).“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. „Käesoleva lõike kohaldamisel ei loeta deponitoriumi hoidmisülesande edasiandmiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdeponitoriumi poolt, kes tegutseb komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392 artikli 1 punktis e määratletud emitent-keskdeponitoriumina. Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse deponitoriumi hoidmisülesande edasiandmiseks teenuste osutamist väärtpaberite keskdeponitoriumi poolt, kes tegutseb komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/392 artikli 1 punktis f määratletud investor-keskdeponitoriumina.“

(7) Artikli 29 lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) äriühinguna asutatud fondi juhid peavad olema laitmatu mainega ning piisavalt kogenud seda liiki majandustegevuse alal, mida äriühinguna asutatud fond teostab; sellega seoses tuleb juhtide ning kõikide neid ametikohustuste täitmisel asendavate isikute nimed viivitamata edastada pädevatele asutustele; „juhid“ on isikud, kes seaduse või põhikirja alusel äriühinguna asutatud fondi esindavad või selle poliitika tegelikult kindlaks määravad. äriühinguna asutatud fondi majandustegevuse juhtimise üle peavad otsustama vähemalt kaks kirjeldatud tingimustele vastavat füüsilist isikut, kes töötavad täistööajaga või kes on fondivalitseja juhtivad liikmed või fondivalitseja juhtorgani liikmed, kes on võtnud kohustuse juhtida selle fondivalitseja majandustegevust täistööaja mahu, ning kes on liidu elanikud.“

(8) Artikli 84 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Erandina lõikest 1:

a) võib eurofond osakuomanike huvides ajutiselt peatada oma osakute tagasiostmise või tagasivõtmise või aktiveerida või inaktiveerida muu likviidsuse juhtimise vahendi, mis on valitud kooskõlas artikli 18a lõikega 2. Samuti võib eurofond olukorras, kus ta ei suuda tagada mõnede varade õiglast ja täpset hindamist või kus mõned varad on muutunud mittekaubeldavaks, aktiveerida osakuomanike huvides ning selleks, et tagada märkimise ja tagasivõtmise õiglane hind, ka IIA lisa punktis 8 osutatud kõrvalkontod;

b) eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused võivad osakuomanike või üldsuse huvides nõuda IIA lisa punktis 1 osutatud tagasivõtmise ja märkimise peatamist.

Punktis a osutatud ajutise peatamise ja kõrvalkontode aktiveerimise võib ette näha ainult erijuhtudel, kui olukord seda nõuab ning kui see on osakuomanike huvisid arvesse võttes õigustatud.

3. Eurofond teavitab viivitamata oma päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi IIA lisa punktides 1 ja 2 osutatud tagasivõtmise ja tagasivõtmispiirangute aktiveerimisest ja inaktiveerimisest.

Eurofond teavitab samu pädevaid asutusi kõnealuse lisa punktis 8 osutatud kõrvaltkonto aktiveerimisest või inaktiveerimisest mõistliku aja jooksul enne kõnealuse likviidsuse juhtimise vahendi aktiveerimist või inaktiveerimist.

Liikmesriigid võivad nõuda, et eurofond teavitaks oma päritoluriigi pädevaid asutusi, juhul kui ta otsustab aktiveerida mitterahalise tagasivõtmise, pikendada etteteatamistähtaega või suurendada likviidsustasu, kõikuva hinnakujunduse puhul kõikumisteguri või fondi prospektis sätestatud lahjendusvastase tasu ülempiiri või kahetise hinnakujunduse puhul likviidsuse juhtimise eesmärgil ostu-/müügihinna vahet.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad kõigist käesoleva lõike kohaselt saadud teadetest viivitamata eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3a. Eurofondi päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad sellest kõikide nende liikmesriikide pädevaid asutusi, kus eurofond oma osakuid turustab, ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet samaaegselt lõike 2 punkti b kohaste volituste kasutamisega ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3b. Selle liikmesriigi pädev asutus, kus eurofond oma osakuid turustab, või fondivalitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus võib taotleda eurofondi päritoluliikmesriigi pädevalt asutuselt lõike 2 punktis b sätestatud volituste kasutamist, täpsustades taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3c. Kui eurofondi päritoluliikmesriigi pädev asutus ei nõustu lõikes 3b osutatud taotlusega, teavitab ta sellest taotluse esitanud pädevat asutust ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet, esitades mittenõustumise põhjendused, ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

3d. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab lõigete 3b ja 3c kohaselt saadud teabe alusel eurofondi päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele mõistliku aja jooksul arvamuse lõike 2 punktis b sätestatud volituste kasutamise kohta.

3e. Kui pädev asutus ei tegutse kooskõlas lõikes 3d osutatud Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvamusega või ei kavatse seda arvamust järgida, teavitab ta sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning esitab mittevastavuse või mittejärgimise põhjendused. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib avaldada teabe selle kohta, et pädev asutus ei järgi või ei kavatse järgida tema nõuannet, sealhulgas pädeva asutuse esitatud põhjendused selle kohta, miks ta nõuannet ei järgi või ei kavatse järgida, välja arvatud juhul, kui selline avaldamine on vastuolus osakuomanike või üldsuse õigustatud huvidega või võib tõsiselt ohustada finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve annab pädevatele asutustele sellisest avaldamisest eelnevalt teada.

3f. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab suunised, mis sisaldavad pädevate asutuste jaoks teavet lõike 2 punktis b sätestatud volituste kasutamise kohta. Kõnealuste suuniste väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse sellise järelevalvealase sekkumise võimalikku mõju investorite kaitsele ja finantsstabiilsusele teises liikmesriigis või liidus.“

(9) Artiklisse 98 lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus võib paluda eurofondi päritoluliikmesriigi pädeval asutusel kasutada viivitamata lõikes 2 sätestatud volitusi, täpsustades oma taotluse põhjused ja teavitades sellest Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

Eurofondi päritoluliikmesriigi pädev asutus teavitab rakendatud volitustest ja oma järeldustest viivitamata eurofondi vastuvõtva liikmesriigi pädevat asutust, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet ning finantssüsteemi stabiilsust ja terviklikkust ähvardavate võimalike ohtude korral Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

4. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve võib paluda pädeval asutusel esitada Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele selgitused konkreetsete juhtumite kohta, mis kujutavad endast tõsist ohtu investorite kaitsele, ohustavad finantsturgude nõuetekohast toimimist ja terviklikkust või ohustavad liidu finantssüsteemi kui terviku või selle osa stabiilsust.“

(11) Lisatakse artikkel 110a:

Komisjon algatab hiljemalt [palun lisada kuupäev = 60 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] artiklis 13 sätestatud ülesannete edasiandmise korra läbivaatamise, tuginedes Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve poolt artikli 13 lõike 4 kohaselt koostatud aruandele.“

(12) Artiklit 112a muudetakse järgmiselt.

a) Lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates [palun sisestada käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev].“;

b) lõike 3 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

c) lõike 5 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Artiklite 12, 13, 14, 18a, 20a, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ja 111 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

(13) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi III lisas sätestatule.

(14) Käesoleva direktiivi IV lisa tekst lisatakse IIA lisana.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [palun sisestada kuupäev = 24 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste õigus- ja haldusnormide teksti viivitamata komisjonile.
2. Liikmesriigid kohaldavad neid õigus- ja haldusnorme alates [...].
3. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel Nõukogu nimel

president eesistuja

LISAD

dokumendi juurde: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv,

millega muudetakse direktiive 2011/61/EL ja 2009/65/EÜ seoses ülesannete delegeerimise kokkulepete, likviidsusriski juhtimise, järelevalvelise aruandluse, deponitoriumi- ja hoidmisteenuste osutamise ning alternatiivsete investeerimisfondide poolt laenude väljastamisega

{SEC(2021) 570 final} – {SWD(2021) 340 final} – {SWD(2021) 341 final}

ILISA

I lissasse lisatakse punktid 3 ja 4:

- „3. Laenude väljastamine AIFi nimel.
4. Eriotstarbeliste väärtpaperistamisüksuste teenindamine.“

II LISA

„V LISA

AVATUD AIFe VALITSEVATELE AIFide VALITSEJATELE KÄTTESAADAVID LIKVIIDSUSE JUHTIMISE VAHENDID

- (1) Tagasivõtmise ja märkimise ajutine peatamine: tagasivõtmise ja märkimise peatamine tähendab, et investorid ei saa ajutiselt fondi aktsiaid ega osakuid tagastada ega osta.
- (2) Tagasivõtmispiirangud: tagasivõtmispiiranguga piiratakse ajutiselt aktsionäride õigust aktsiaid või osakuid tagastada. See piirang on osaline, nii et investorid saavad tagastada vaid teatava osa aktsiaid või osakuid.
- (3) Etteteatamistähtaeg: etteteatamistähtaeg on tähtaeg, mille jooksul peavad investorid fondivalitsejatele aktsiate tagastamisest ette teatama. Etteteatamistähtaja kasutamine likviidsuse juhtimise vahendina hõlmab etteteatamisaja pikendamist, et anda fondivalitsejale võimalus menetleda tagasivõtmistaotlusi pikema aja jooksul.
- (4) Tagasivõtmiselt võetavad likviidsustasud: eelnevalt kindlaksmääratud tasu, mida investorid maksavad fondile fondi aktsiate tagasivõtmise eest ja mis on väljendatud protsendina nende investeeringust. Selles võetakse arvesse likviidsuse saavutamise kaasnevat kulu ja sellega tagatakse, et fondi jäävad investorid ei sattu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda, kui teised investorid tagastavad asjaomasel ajavahemikul oma osakud või aktsiad. Likviidsuse juhtimisega võib kaasneda tagasivõtmistasu suurendamine.
- (5) Kõikuv ja/või kahetine hinnakujundus: neid hinnastamismehhanisme võib kasutada fondi tagasivõtmise ja märkimisega seoses investeerimisportfelli väärtusele avalduva mõju minimeerimiseks.

Kõikuv hinnakujundus tähendab investeerimisfondi aktsiate ja osakute ühtse puhasväärtuse korrigeerimist eelnevalt kindlaksmääratud teguriga („kõikumistegur“), et aidata katta investorite tegevusest tulenevat fondi tehingute kulu. Likviidsuse juhtimisega võib kaasneda kõikumisteguri suurendamine eelnevalt kindlaksmääratud piirides.

Kahetine hinnakujundus tähendab igas hindamispunktis kahe hinna arvutamist: müügihind, millega investor saab fondi osakuid ja aktsiaid osta, ja ostuhind, millega investor saab fondi osakuid ja aktsiaid müüa. Need hinnad arvutatakse osakute ja aktsiate puhasväärtuse alusel, millele liidetakse või millest võetakse maha eelnevalt kindlaksmääratud summa, mis katab kõik märkimise ja tagasivõtmisega seotud likviidsuskulud.

(6) Lahjendusvastane tasu: lahjendusvastast tasu kohaldatakse tehingus osalevate üksikinvestorite suhtes ja seda makstakse fondile, et kaitsta ülejäänud investoreid varade ostu või müügiga seotud kulude eest, mis tulenevad suurest sisse- või väljavoolust. Lahjendusvastase tasuga ei kaasne fondi aktsiate ega osakute hinna korrigeerimist. Tasu arvutamisel võetakse arvesse jooksvaid likviidsuskulusid ja turutingimusi.

(7) Mitterahalised tagasivõtmised: mitterahalised tagasivõtmised võimaldavad fondivalitsejal tagasivõtmistaotlust rahuldada, andes tagastavatele osanikele või aktsionäridele raha asemel üle fondi hoitavad varad.

(8) Kõrvalkontod: kõrvalkontod võimaldavad erandjuhtudel teatavate investeeringute (mille majanduslikud või õiguslikud aspektid on märkimisväärselt muutunud või mis on muutunud ebakindlaks) eraldamist fondi ülejäänud investeeringutest.“

III LISA

I lisa A loendi tabeli punkt 1.13 asendatakse järgmisega:

1.13. Osakute tagasiostmise ja tagasivõtmise kord ning tingimused ja asjaolud, mille puhul tagasiostmine ja tagasivõtmine võidakse peatada või muud likviidsuse juhtimise vahendid aktiveerida.

1.13. Osakute tagasiostmise ja tagasivõtmise kord ning tingimused ja asjaolud, mille puhul tagasiostmine ja tagasivõtmine võidakse peatada või muud likviidsuse juhtimise vahendid aktiveerida. Kui äriühinguna asutatud fondil on eri investeerimisüksusi, teave selle kohta, kuidas osakuomanik saab siirduda ühest üksusest teise, ning sel juhul võetavate tasude kohta.“

IV LISA

„IIA LISA

EUROFONDIDELE KÄTTESAADAVAD LIKVIIDSUSE JUHTIMISE VAHENDID

- (1) Tagasivõtmise ja märkimise ajutine peatamine: tagasivõtmise ja märkimise peatamine tähendab, et investorid ei saa ajutiselt fondi aktsiaid ega osakuid tagastada ega osta.
- (2) Tagasivõtmispiirangud: tagasivõtmispiiranguga piiratakse ajutiselt aktsionäride õigust osakuid tagastada. See piirang on osaline, nii et investorid saavad tagastada vaid teatava osa osakuid.
- (3) Etteteatamistähtaeg: etteteatamistähtaeg on tähtaeg, mille jooksul peavad investorid fondivalitsejatele osakute tagastamisest ette teatama. Etteteatamistähtaja kasutamine likviidsuse juhtimise vahendina hõlmab etteteatamisaja pikendamist, et anda fondivalitsejale võimalus menetleda tagasivõtmistaotlusi pikema aja jooksul.
- (4) Tagasivõtmiselt võetavad likviidsustasud: eelnevalt kindlaksmääratud tasu, mida investorid maksavad fondile fondi osakute tagasivõtmise eest ja mis on väljendatud protsendina nende investeeringust. Selles võetakse arvesse likviidsuse saavutamise kaasnevat kulu ja sellega tagatakse, et fondi jäävad investorid ei sattu ebaõiglaselt ebasoodsamasse olukorda, kui teised investorid tagastavad asjaomasel ajavahemikul oma osakud. Likviidsuse juhtimisega võib kaasneda tagasivõtmistasu suurendamine.
- (5) Kõikuv ja/või kahetine hinnakujundus: neid mehhanisme võib kasutada tagasivõtmise ja märkimisega seoses investeerimisportfelli väärtusele avalduva mõju minimeerimiseks.

Kõikuv hinnakujundus tähendab investeerimisfondi osakute ühtse puhasväärtuse korrigeerimist eelnevalt kindlaksmääratud teguriga („kõikumistegur“), et aidata katta investorite tegevusest tulenevat fondi tehingute kulu. Likviidsuse juhtimisega võib kaasneda kõikumisteguri suurendamine eelnevalt kindlaksmääratud piirides.

Kahetine hinnakujundus tähendab igas hindamispunktis kahe hinna arvutamist: müügihind, millega investor saab fondi osakuid osta, ja ostuhind, millega investor saab fondi osakuid müüa. Need hinnad arvutatakse osakute puhasväärtuse alusel, millele liidetakse või millest võetakse maha eelnevalt kindlaksmääratud summa, mis katab kõik märkimise ja tagasivõtmisega seotud likviidsuskulud.

(6) Lahjendusvastane tasu: lahjendusvastast tasu kohaldatakse tehingus osalevate üksikinvestorite suhtes ja seda makstakse fondile, et kaitsta ülejäänud investoreid varade ostu või müügiga seotud kulude eest, mis tulenevad suurest sisse- või väljavoolust. Lahjendusvastase tasuga ei kaasne fondi osakute hinna korrigeerimist. Tasu arvutamisel võetakse arvesse jooksvaid likviidsuskulusid ja turutingimusi.

(7) Mitterahalised tagasivõtmised: mitterahalised tagasivõtmised võimaldavad fondivalitsejal tagasivõtmistaotlust täita, andes tagastavatele osakuomanikele raha asemel üle fondi hoitavad varad.

(8) Kõrvalkontod: kõrvalkontod võimaldavad erandjuhtudel teatavate investeeringute (mille majanduslikud või õiguslikud aspektid on märkimisväärselt muutunud või mis on muutunud ebakindlaks) eraldamist fondi ülejäänud investeeringutest. Eurofondide direktiivi artikli 1 lõike 5 kohaselt ei saa eurofond sellise eraldamise käigus muutuda mõneks muuks fondiks kui eurofond.“